Proletari din toate țările, uniți-vă!

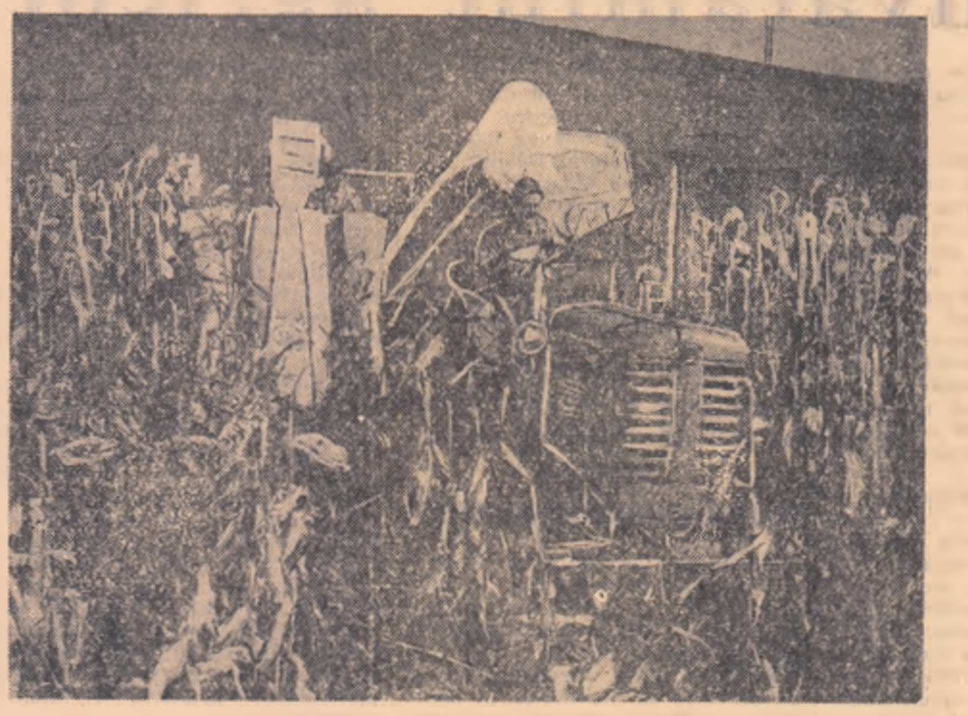
AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 366
Marți 29 oct. 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Terminarea grabnică a însămînțărilor de toamnă — sarcina cea mai urgentă!

Recolta mare de porumb obținută anul acesta în gospodăriile agricole de stat se datorește în mare măsură și mecanizării largi a lucrărilor agricole.

In clișeu: tractoristul Toma Verner, de la gospodăria de stat Sibiu, regiunea Stalin, recoltînd cu combina cîte 6.000 kg. porumb știuleți la hectar.

TELEGRAMĂ

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn
tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej
Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne
tovarășul Chivu Stoica

Dragi tovarăși,

In numele celor peste 100.000 de familii de țărani muncitori din regiunea Constanța, care au pășit pe calea unei vieți noi — gospodăria colectivă — Comitetul regional de partid și Comitetul executiv al Sfatului Popular Regional Constanța, raportează Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne că în regiunea noastră a fost terminată colectivizarea agriculturii. A fost înfăptuită astfel în regiunea noastră sarcina pusă de istorica rezoluție a Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949 și de Congresul al II-lea al P.M.R. cu privire la transformarea socialistă a satului.

In numele oamenilor muncii din regiunea noastră exprimăm din nou recunoștință Comitetului Central al P.M.R. și Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne pentru ajutorul acordat zi de zi, datorită căruia a fost cu putință transformarea socialistă a agriculturii, trecerea tuturor familiilor țăranilor muncitori din regiunea noastră în gospodăria agricolă colectivă. Astfel au fost create 33 stațiuni de mașini și tractoare; în regiune există peste 5200 tractoare fizice și multe alte mii de mașini agricole.

După cel de-al II-lea Congres al P.M.R. Comitetul regional de partid a desfășurat o vastă muncă politico-organizatorică în mijlocul țăranilor muncitori pentru a explica politica partidului de transformare socialistă a agriculturii, demonstrînd prin exemple concrete superioritatea gospodăriei colective și faptul că ea aduce țăranilor bunăstare și fericire.

Astfel în perioada de după cel de-al II-lea Congres al P.M.R. au muncit la sate în mijlocul țăranilor muncitori un mare număr de comuniști, deputați în sfaturile populare, delegate ale femeilor, membri ai organizației U. T. M., mecanizatori în S. M. T. și G. A. S. și îndeosebi colectiviști fruntași, care sub conducerea și îndrumarea organizațiilor de partid au desfășurat o muncă plină de devotament și abnegație pentru a convinge țăranii muncitori să meargă pe calea unei vieți noi.

Ca rezultat al acestei munci, țărănimea muncitoare din regiunea Constanța a pășit cu încredere pe drumul gospodăriei colective, hotărîtă să-și făurească o viață îmbelșugată.

Cele peste 100.000 familii de țărani muncitori din regiunea noastră sînt unite astăzi în 334 gospodării agricole colective și posedă împreună peste 575.000 ha. Aci, în marea familie a gospodăriei agricole colective, alături de țăranii muncitori romîni au pășit pe calea agriculturii socialiste și țărani de alte naționalități. Această unire frățească a țăranilor de toate naționalitățile în marea gospodărie socialistă ilustrează în mod grăitor politica justă, leninistă a partidului nostru în problema națională.

In aceste zile cu adevărat istorice, cînd satul dobrogean a luat și continuă să ia o nouă înfățișare, cînd viața fericită lipsită de grija zilei de mîine se face din ce în ce mai mult simțită, țăranii muncitori din regiunea Constanța nu pot să nu-și aducă aminte de vremurile cînd pe meleagurile noastre stăpîneau moșierii și chiaburii, de vremurile cînd mizeria și bolile secerau mii de vieți omenești, cînd țăranii muncitori erau înjosiți și socotiți buni numai de a fi exploatați pentru a asigura o viață plină de huzur moșierilor și chiaburilor.

Țăranii muncitori din regiunea noastră sînt ferm hotărîți ca sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn să lupte pentru întărirea cuceririlor lor, pentru consolidarea succeselor obținute.

Comitetul regional de partid și Comitetul executiv al Sfatului Popular Regional Constanța, întreaga organizație regională de partid, sînt conștiente că terminarea colectivizării impune sarcini de și mai mare răspundere și în primul rînd sarcina de a îndruma și ajuta masele de țărani muncitori în lupta pentru continua întărire economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective, prin:

— mărirea suprafețelor de grîu, de porumb și a culturilor tehnice, redînd agriculturii unele terenuri din Delta Dunării;

— dezvoltarea sectorului zootehnic, îndrumînd fiecare gospodărie colectivă, după condițiile specifice, să crească mai multe oi, porci și vite cornute;

— dezvoltarea viticulturii și pomiculturii în raioanele în care există posibilități.

Se va acorda o atenție deosebită dezvoltării multilaterale a gospodăriilor agricole colective și în special acelor ramuri care aduc mari venituri bănești.

Țăranii colectiviști din regiunea noastră au primit un ajutor deosebit de însemnat din partea statului, în mașini agricole, tractoare, sămînță și animale de rasă. Ei vor răspunde ajutorului dat de statul nostru democrat-popular mărind producția la hectar și numărul de animale, creînd în felul acesta condiții de a vinde statului cantități tot mai mari de cereale și carne, intensificînd schimbul dintre oraș și sat — baza economică a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Organele și organizațiile de partid din regiunea noastră vor munci în permanență pentru a îmbunătăți munca de educare a colectiviștilor în spiritul păstrării, apărării și dezvoltării avutului obștesc.

Chezășia consolidării succeselor, a dezvoltării gospodăriilor agricole colective a acestei conștiințe socialiste a colectiviștilor, o constituie continua îmbunătățire a muncii organizațiilor de partid.

Sîntem siguri că sub conducerea înțeleaptă a Comitetului nostru Central și cu ajutorul său, vom obține și în viitor noi succese în muncă și vom contribui cu toată energia și capacitatea noastră la întărirea patriei noastre dragi, Republica Populară Romînă.

Să trăiască și să se întărească eroicul nostru partid, în frunte cu Comitetul său Central care ne conduce pe drumul construirii socialismului și al făuririi bunăstării!

Trăiască guvernul Republicii Populare Romîne!

COMITETUL REGIONAL P.M.R. CONSTANȚA

COMITETUL EXECUTIV AL SFATULUI POPULAR REGIONAL CONSTANȚA

RAIONUL BUJOR A TERMINAT COLECTIVIZAREA

Colectivizarea regiunii Constanța s-a terminat în ziua de 19 octombrie. Cu 6 zile mai tîrziu, la 25 octombrie, s-a încheiat colectivizarea raionului Bujor. Acesta este al optulea raion din țară și primul din regiunea Galați care termină colectivizarea. In cele 32 de gospodării colective existente în raion muncesc astăzi laolaltă 14.284 de familii. CIRCA 67 LA SUTA DIN NUMARUL FAMILIILOR S-AU INSCRIS IN GOSPODARIILE COLECTIVE IN ULTIMELE 20 DE ZILE. ACEASTA INSEAMNA CA IN ULTIMA PERIOADA GOSPODARIILE COLECTIVE AU PRIMIT ZILNIC CÎTE 476 DE MEMBRI NOI.

Cum se explică succesele obținute în raionul Bujor? La fel ca și succesele obținute în regiunea Constanța. Peste 1.500 de colectiviști — adică jumătate din numărul membrilor vechi al gospodăriilor colective — au făcut parte din echipele de agitatori. Ei au arătat întovărășiților cum, ca urmare a recoltelor bogate și veniturilor mari, peste 700 de colectiviști și-au ridicat case noi în ultimii 2 ani, iar alții și-au cumpărat mobilă, aparate de radio, și-au electrificat locuințele. Intovărășiții au aflat că gospodării colective ca cele din Mastăcani, Foltești, Stoicani au recoltat la hectar peste 3.000 kg de porumb boabe și aproape 30.000 kg de sfeclă de zahăr.

Cu siguranță că nu vor trece multe zile pînă cînd vom afla că și alte raioane din regiunea Galați au terminat colectivizarea. Gospodăriile colective din raioanele Călmățui, Brăila, Măcin și Filimon Sîrbu primesc zilnic sute de membri noi. De remarcat că numărul celor ce se înscriu acum în gospodăriile colective este foarte mare și-n acele raioane din regiunea Galați care încă n-au terminat cooperativizarea.

BUNE...

● 34 de gospodării agricole colective, 191 de întovărășiri agricole și 43 de comune din regiunea Suceava au terminat însămînțările de toamnă. Gospodăriile agricole colective din raioanele Darabani și Siret au însămînțat suprafețe mai mari decît cele prevăzute în plan. Și țăranii muncitori din raionul Siret au încheiat planul însămînțărilor de toamnă.

● Țăranii muncitori din comuna Cioara, raionul Orăștie au folosit fiecare zi bună de lucru în cîmp, reușind astfel ca la sfîrșitul săptămînii trecute să termine de însămînțat cu grîu și orz cele 609 ha planificate.

● La secția Vultur a gospodăriei agricole de stat Runcu din regiunea Constanța, însămînțările de toamnă sînt pe terminate. Aceasta se datorește în mare parte folosirii la maximum a întregii capacități de lucru a mașinilor. De pildă, cei mai mulți tractoriști folosesc cupluri de cîte 2 semănători cu care reușesc să realizeze zilnic cîte 2—3 norme.

...ȘI RELE

● Comuna Amara din raionul Filimon Sîrbu este codașă la arături și însămînțări. Arăturile sînt executate aci în procent de numai 70 la sută, iar însămînțările 30 la sută. Rămînerea acestei comune în urmă la lucrările de toamnă se datorește nefolosirii din plin a atelajelor, cît și a proastei organizări a muncii în brigada de tractoare de la S.M.T. Balta Albă unde mașinile mai mult stau stricate decît lucrează.

● Mult rămasă în urmă la lucrările de arături și însămînțări este și comuna Caragele din raionul Pogoanele. Aici tot din cauza proastei folosiri a atelajelor s-a însămînțat doar... 54 de ha cu păioase din cele 550 planificate.

● In regiunea Pitești, codașe la însămînțări sînt raioanele Drăgănești, Drăgășani, Potcoava și Costești. Bunăoară, în raionul Drăgănești pînă la 27 octombrie planul însămînțărilor era realizat numai în procent de 15 la sută.

AU TERMINAT ÎNSĂMÎNȚĂRILE

Corespondentul nostru voluntar Ion Alexandru din raionul Alexandria, regiunea București, ne anunță că gospodăria colectivă „Grivița Roșie", din comuna Măgura, a terminat însămînțările de toamnă încă la data de 17 octombrie a.c. Cu sprijinul dat de mecanizatorii de la S.M.T. Nanov, colectiviștii au însămînțat 50 de ha cu grîu și 5 ha cu orz într-un timp scurt, în cadrul epocii optime.

In continuare corespondentul arată că și membrii întovărășirilor agricole din raion au intensificat în ultimele zile muncile de însămînțări. Pînă în seara zilei de 19 octombrie, 10 întovărășiri agricole au terminat însămînțările de toamnă. Printre acestea se numără întovărășirile agricole: „Nicolae Bălcescu" din satul Calomfirești, „Vasile Roaită" din comuna Țigănești, „Drum Nou" din comuna Poroschia și altele.

Realizări de seamă la gospodăria de stat Segarcea

S-au terminat însămînțările de toamnă, iar lanurile de porumb au fost culese: aceasta a fost vestea anunțată Trustului regional gostat Craiova, zilele trecute, de către colectivul gospodăriei de stat din Segarcea. Raportată la stadiul în care se află lucrările agricole din toamna aceasta, vestea nu surprinde pe nimeni: sîntem doar la sfîrșitul lunii octombrie. Semnificativ însă este altceva: gospodăria de stat Segarcea este din nou, pentru a treia oară în acest an, prima unitate din Trustul gostat Craiova care își termină la timp lucrările de campanie prevăzute (a fost cea dintîi și la însămînțările de primăvară și la recoltarea păioaselor). Și nu numai atît. Gospodaria a livrat statului și cele mai mari cantități de cereale peste plan: 542 de tone grîu, 35 de tone de secară, 46 de tone de orz, 34 de tone de ovăz, 6 tone de floarea-soarelui și 4 tone de mazăre. In ceea ce privește porumbul, media de 1.000 de kg de boabe la ha, obținută peste plan, va permite gospodăriei să-și depășească de asemenea cu mult prevederile de livrări.

Dar colectivul de muncă din gospodăria de stat Segarcea nu s-a străduit numai să execute lucrări de calitate și la timp în scopul sporirii producției la hectar. O preocupare susținută a fost și reducerea cheltuielilor, pentru obținerea unui preț de cost cît mai scăzut la produsele realizate. Rezultatul? Tona de grîu a costat mai puțin cu 25 de lei iar cea de secară cu mai mult de jumătate decît era prevăzut etc. Aceasta a permis ca la data de 1 septembrie gospodăria să aibă deja un beneficiu de 1.000.000 de lei numai din sectorul vegetal.

...Acum, pe ogoarele gospodăriei de stat Segarcea sînt în toi doar două lucrări: recoltarea strugurilor pentru vinificare și executarea arăturilor adînci necesare însămînțărilor de primăvară. Rezultatele obținute pînă în prezent ne îndreptățesc să credem că muncitorii acestei gospodării nu se vor lăsa nici acum mai prejos și vor fi din nou printre cei dintîi.

CAROL BORA
corespondent

★ ★
★
★ ★

Necesitatea și importanța planului de producție pentru unitățile agricole cooperatiste

Am intrat în ultimul trimestru al anului. Se apropie vremea bilanțului. In curînd va începe munca de întocmire a planului pentru anul următor. De aceea, ziarul nostru va publica începînd cu acest număr materiale în legătură cu planificarea producției în unitățile agricole cooperatiste. Atenție deosebită vom acorda realizării în ansamblu și pe capitole a planului de producție pe anul în curs, împărtășind în acest fel experiența unităților fruntașe și scoțînd la iveală lipsurile ce au existat în munca de planificare. Deschidem ciclul de materiale anunțat printr-un articol introductiv.

Cu greu poate fi găsit astăzi colectivist sau întovărășit care să nege necesitatea muncii după plan. Membrii unităților agricole cooperatiste mai vechi s-au convins din proprie experiență că activitatea a zeci și sute de oameni care muncesc laolaltă nu-i rodnică dacă nu se desfășoară potrivit unui plan de producție. Planul de producție este cerut, așadar, de caracterul social al muncii în unitățile agricole cooperatiste.

Gospodăriile colective, cooperativele agricole de producție, întovărășirile fac parte integrantă din economia națională care, după cum știm cu toții, se dezvoltă planificat, conform cerințelor legii obiective a dezvoltării planice proporționale. Această lege care acționează asupra ansamblului economiei naționale, își exercită influența și asupra părților ei componente. Cu alte cuvinte, planificarea producției agricole în unitățile cooperatiste este o necesitate obiectivă.

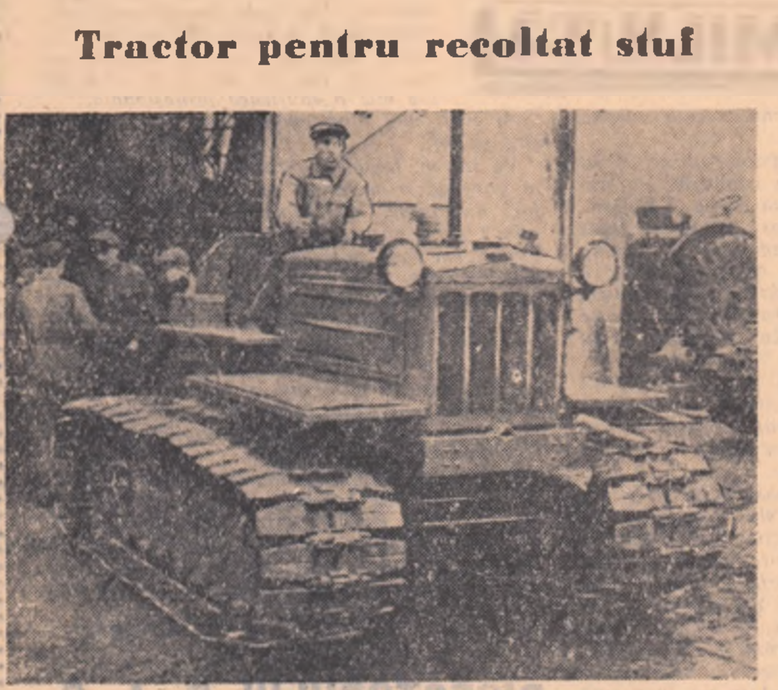
Intre planificarea producției în întreprinderile industriale și agricole de stat pe de o parte, și planificarea producției unităților cooperatiste, pe de altă parte, este o mare deosebire. Primelor, organele de stat le fixează sarcinile de plan a căror îndeplinire este obligatorie. Celorlalte statul le trasează numai anumite sarcini directorii, recomandîndu-le direcțiile de dezvoltare și, prin politica prețurilor, le impulsionează să canalizeze efortul principal spre anumite ramuri de producție agricolă. De ce așa? In raportul C.C. al P.M.R., prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de al II-lea Congres al partidului, se arată că unitățile agricole cooperatiste „își vor organiza producția pe baza cunoașterii obligațiilor către stat și a propriilor angajamente contractuale de vînzarea produselor, fără să li se fixeze în plan culturile și cifrele de producție. Schimbarea în practica de planificare în agricultură va stimula interesul material și inițiativa producătorilor agricoli în lărgirea producției, în folosirea cît mai deplină a tuturor cifrelor și posibilităților pentru a obține cît mai multe produse la hectar, cu cele mai mici cheltuieli de muncă și mijloace". Aceste indicații prețioase date de la tribuna Congresului au constituit un mare ajutor în munca de planificare a producției unităților agricole cooperatiste. Ca urmare a traducerii lor în viață, planificarea producției agricole s-a îmbunătățit considerabil.

Aceasta nu înseamnă că întocmirea planurilor se face în toate unitățile fără greșeli. Lipsite de sprijinul competent al organelor raionale unele gospodării colective din regiunile Bacău, Autonomă Maghiară, etc., mărginesc planul la fixarea suprafețelor ce le vor ocupa diferite culturi și a producției medii la hectar. Aceste gos-

Ing. C. COȘTINĂ
din Secția de economie agrară a I.C.A.R.

(Continuare în pag. 4-a)

Tractor pentru recoltat stuf

Zilele acestea, constructorii de tractoare de la uzinele „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin pregătesc spre expediere primul lot de 41 tractoare speciale pentru Intreprinderea de Exploatare Mecanizată a Stufului din Tulcea. Spre deosebire de tractoarele K.D.P., acestea au un șasiu mai larg pentru adaptarea unor șenile late care să susțină greutatea tractorului pe pămînturile moi din Delta Dunării.

Zîmbetul colectivistei Emma Schappel exprimă mulțumire pentru recolta de cartofi obținută: în medie 17.000 kg. la ha.

Gospodăria colectivă din Harman continuă astfel faima de care se bucură în întreaga țară, cultivatorii de cartofi din regiunea Stalin.

FRUNTAȘE LA ÎNSĂMÎNȚARI

86 de gospodării de stat, gospodării colective și întovărășiri agricole din regiunea Baia Mare au terminat însămînțările de toamnă. Dintre acestea fac parte gospodăriile agricole de stat Ardud, Seini și Satulung, și gospodăriile agricole colective Berveni, Urziceni, Andrid și Remetea.

In regiunea Baia Mare însămînțările de toamnă au fost realizate în proporție de 81 la sută.

Peste 6.000 kg știuleți la hectar

Intovărășiții din Săcuieni raionul Tîrgoviște, au recoltat de pe fiecare hectar cîte 6.000 kg de porumb știuleți.

Cum de au putut obține întovărășiții o asemenea producție? Răspunsul e simplu: datorită agrotehnicii. Intovărășiții au arat pămîntul adînc încă din toamnă, l-au discuit primăvara și au aplicat îngrășăminte fosfatice. Au însămînțat porumb hibrid. Prașilele — în număr de 3 — au fost date la vremea lor.

EUSEBIU MIHĂILESCU
corespondent

CE AU DE GÎND?

In raionul Pogoanele din regiunea Ploești epoca optimă pentru însămînțările de toamnă este cuprinsă între 20 septembrie — 20 octombrie. Muncind cu vrednicie, colectiviștii din comuna Brădeanu au reușit să execute la timpul potrivit însămînțările de toamnă, terminînd semănatul încă la data de 15 octombrie. Acum, pe tarlalele acestei gospodării colective grîul a răsărit des ca peria și se dezvoltă bine.

Din păcate însă, în afară de cîteva gospodării colective și întovărășiri, exemplul bun al colectiviștilor din Brădeanu nu a fost urmat și de ceilalți țărani muncitori din cuprinsul raionului Pogoanele.

Care sînt cauzele rămînerii în urmă a însămînțărilor din raionul Pogoanele? Nu există forțe suficiente? Ba da. Cele 1.740 de atelaje la care se mai adaugă peste 120 de tractoare ar putea realiza o viteză zilnică de lucru de 950 de ha. Or această viteză de la începutul campaniei și pînă în prezent, nu a fost atinsă niciodată. De ce?

In primul rînd trebuie arătat că atelajele în majoritatea comunelor raionului sînt folosite în alte scopuri: transporturi de coceni de porumb și bețe de floarea-soarelui, cărăușii la moară etc. Pe de altă parte nici S.M.T.-urile din raion nu-și aduc toată contribuția în executarea însămînțărilor. Dacă S.M.T. Padina a reușit să obțină unele succese în muncă, îndeplinindu-și planul anual de producție și ajutînd în muncă pe colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din raza sa de activitate la executarea arăturilor și însămînțărilor de toamnă, apoi nu tot așa se poate vorbi și despre S.M.T.-Pogoanele. Multe tractoare ale acestei stațiuni au căzut în brazdă, datorită neglijenței tractoriștilor, care nu respectă normativul de îngrijiri tehnice zilnice și periodice. In comuna Căldărăști, de exemplu, zilele trecute din cele 7 tractoare ale brigăzii a IX-a funcționa doar unul. Mai mult au stat decît au lucrat și tractoarele din brigăzile repartizate în comunele Pogoanele, Glodeanu-Siliștea etc. Pe data de 22 octombrie, de pildă, din toate tractoarele stațiunii, 20 nu lucrau, fiind defecte și avînd nevoie de reparații. Cum să meargă bine munca mecanizatorilor de la S.M.T. Pogoanele, dacă ei nu sînt îndrumați și controlați în muncă. Directorul stațiunii, tov. Mircea Zahiu, în loc să controleze munca pe teren, se plimbă pe la Orașul Stalin și Buzău...

O altă cauză care frînează bunul mers al însămînțărilor de toamnă din raionul Pogoanele este și aceea că în comunele raionului nu se acordă atenția cuvenită schimbării și condiționării semințelor. In comuna Caragele, de pildă, pînă de curînd nu a fost triorat și tratat nici un kg de sămînță.

După cum se vede timpul a început a se înrăutăți. Față de situația în care se găsește raionul Pogoanele cu privire la mersul însămînțărilor ne punem întrebarea: Ce au de gînd tovarășii de la conducerea raionului? Cînd se vor termina aici însămînțările? Cu forțele care există în raion însămînțările pot fi terminate în scurt timp. Pentru aceasta însă trebuie numai să se treacă la lucru cu toată seriozitatea.

I. LEȘEANU

La G.A.S. „Partizanul" din Medgidia, culesul viei este în toi. Fețele vesele ale muncitoarelor dovedesc că rodul din toamna aceasta este deosebit de bogat. Intr-adevăr, producția obținută de pe fiecare hectar depășește 12.000 kg. struguri.

Mecanizatorii din regiunea Galați, fruntași pe țară

Pînă zilele trecute S.M.T.-urile din întreaga țară au executat 57 la sută din planul campaniei de toamnă, adică un volum de lucrări cu 14 la sută mai mare decît se executase pînă la aceeași dată a anului trecut.

Această realizare se datorește depășirii vitezei zilnice planificate la arături și însămînțări de toamnă, folosirii mai judicioase a mașinilor, care au fost reparate cu mai mult spirit de răspundere, evitîndu-se astfel defecțiunile în timpul lucrului, precum și faptului că prin înființarea de noi unități agricole socialiste se lucrează pe suprafețe întinse. Astfel pînă la 20 octombrie s-a efectuat un volum de lucrări de toamnă pe tractor convențional de 61,9 hantri față de 51,7 hantri în perioada corespunzătoare a anului trecut.

Mecanizatorii din regiunea Galați, care sînt fruntași pe țară la aceste lucrări, AU EXECUTAT PLANUL ARATURILOR ȘI PESTE 71 LA SUTA DIN PLANUL DE INSAMINTARI.

În pragul noului an de învățămînt agricol

O lădiță cu un perete de sticlă, cu un strat de pămînt în care s-a pus sămînță la diferite adîncimi, arăta lămurit țăranilor muncitori cum răsare și se dezvoltă planta în funcție de adîncimea la care a fost pusă sămînța. Simplu, practic și cît se poate de grăitor. Așa a conceput un material intuitiv pe înțelesul cursanților învățătoarea Maria Dinescu, conducătoarea cercului agrotehnic care a funcționat anul trecut în comuna Crînguri-Bădulești din raionul Găești. Condus cu pricepere și cu multă tragere de inimă, cercul acesta a dat roade din cele mai bune. Aplicînd cele învățate aici, cursanții au obținut recolte mai bogate.

În raionul Găești învățămîntul agrozootehnic de masă a cuprins în anii din urmă un număr tot mai mare de participanți. Dacă în anul școlar 1954/55 au urmat aici diferite forme ale acestui învățămînt 1113 cursanți, în anul următor, 1955/56, numărul cursanților s-a ridicat la 1557. În anul școlar 1956/57 s-au organizat în raion 83 cercuri agricole, din care 2 cercuri trienale la două gospodării agricole colective, 15 cercuri de un an la 15 gospodării colective, 66 cercuri agrozootehnice în sectorul individual și 28 cicluri de conferințe la căminele culturale — toate acestea cuprinzînd peste 1500 de cursanți. În același timp, la S.M.T. Greci a funcționat un curs de 3 ani pentru ucenici, un curs de calificare de 9 luni și un curs de mecanizare pentru șefii de brigăzi și pontatori. La gospodăria de stat Găești au funcționat 3 cursuri profesionale: unul agrotehnic, unul zootehnic și unul de mecanizare.

Unele din cercurile agricole organizate anul trecut în raionul Găești au funcționat mulțumitor și chiar bine. Am dat mai sus exemplul cercului agricol din Crînguri-Bădulești. Acestuia i se pot adăuga și altele, ca, de pildă, cercul agricol din comuna Morteni, condus de tehniciana Ioana Dumitrache, cercul din Mătăsaru condus de învățătorul Ilie T. Ilie ca și acela din comuna Jugureni, condus de învățătorul Dumitru Dumitrescu, care i-a făcut pe cursanți să-și însușească temeinice cunoștințe agricole.

În multe locuri participanții la cercurile agricole au cerut ca pe lîngă fiecare gospodărie să ia ființă cîte un cîmp experimental. S-a realizat astfel cîte un lot demonstrativ în care s-au aplicat practic măsurile recomandate la cursuri.

Pentru o mai bună organizare a învățămîntului agricol de masă în raionul Găești

Pe lîngă aceste exemple bune, se cuvine însă să arătăm că în multe locuri cursurile agricole nu s-au desfășurat mulțumitor. Înainte de toate, datorită faptului că nu toți lectorii au fost prezenți la instructaj, nu toate cursurile s-au deschis la timp, ca, de pildă, la gospodăria colectivă Găești, sau la Zăvoiul Orbului, comuna Mogoșani.

Sprijinul insuficient dat de organele unora dintre sfaturile populare comunale a făcut ca planul calendaristic al cercurilor agricole stabilit inițial să nu fie respectat întocmai. Uneori lecțiile se țineau la întîmplare, cînd se nimerea să se adune cu cine știe ce alte treburi cursanții (ca de pildă la sfatul popular din Slobozia).

De asemenea, mobilizarea cursanților s-a făcut destul de slab, ceea ce a dăunat desfășurării normale și regulate a cursurilor. În aceeași vreme, în unele locuri membrii comitetelor executive și ai altor organe comunale nu au participat la cursurile agricole, socotind greșit această îndatorire ca fiind o chestiune lipsită de importanță.

O altă deficiență a fost aceea ca nu toți lectorii și-au înțeles menirea în această muncă. O parte din lectori nici nu s-au prezentat la cursuri, așa cum a făcut învățătoarea Maria Grindei din Șelaru, ca să ne mărginim la un singur exemplu.

Materialele didactice necesare bunei desfășurări a cursurilor agricole nu au ajuns în multe cazuri la timp la destinație, fiind reținute pe la punctele agricole, iar planșele și fotomontajele trimise la comune au fost adesea folosite de organele sfaturilor populare în cu totul alte scopuri (ca ambalaje etc.!).

De toate aceste lipsuri înregistrate în cursul anului trecut este necesar să se țină neapărat seama, pentru a le evita, acum, cînd se procedează la organizarea cursurilor agricole din acest an. E locul să menționăm aici că organele de resort ar trebui să urgenteze trimiterea materialelor didactice și intuitive necesare.

Înainte de deschiderea cursurilor agricole din raionul Găești vor fi convocați lectorii, cărora li se va prezenta o lecție model. În acest an s-a hotărît să se acorde 20 de premii a 500 lei și 8 premii a 1000 lei celor mai bune cursuri agrozootehnice din raion.

Pentru buna funcționare a acestor cursuri este necesar ca sfaturile populare comunale să sprijine munca lectorilor, să ajute la mobilizarea cursanților. Este necesar de asemenea ca sfatul pedagogic raional și organele sfaturilor populare comunale să se preocupe temeinic de aceste cursuri, menite să răspîndească în masele largi de țărani muncitori regulile agrozootehnice înaintate și să combată metodele învechite de muncă.

ION BUNESCU

Floarea înfrățirii

Prin al vieții legămînt,
Înfrățire, floare dalbă,
ești în suflet sub vestmînt,
talisman și vie salbă.

Te-om sădi pe-acest pămînt...
Nu te-o arde vreo dogoare,
nu te-o frînge nici un vînt,
mîndră floare!

Lunca vieții roditoare,
cu nespusa ei putere,
te-o-nalța mereu spre soare,
să ne dărui mîngîiere.

Și să crești netemătoare,
ți-om păzi neîncetat
al tău lujer rourat,
pe-ale inimii răzoare.

Lingă frații dragi luptînd
prin văpăi ucigătoare,
te simțeam în noi crescînd,
mîndră floare!

Stea, ca focul sclipitoare,
ager ochi al primăverii,
îți va fi ocrotitoare
și de zi, și-n faptul serii.

Firul tău în noi gustînd
seva dragostei cea mare,
nu s-o veșteji nicicînd,
scumpă floare!

ION SOCOL

Cum se face recoltarea bumbacului

Printre plantele care se recoltează toamna tîrziu este și bumbacul. Recoltarea lui a și început de acum, iar după primele rezultate se poate constata că în multe locuri producția este mai mare decît cea planificată. Astfel, la gospodăria colectivă Piatra, din raionul Zimnicea, s-au obținut 975 de kg. la ha pe o suprafață de 25 ha. O recoltă destul de frumoasă au realizat și țăranii muncitori individuali din comuna Mărculești, raionul Slobozia, care au cules în medie 450 de kg de bumbac la hectar.

S-a dovedit că pentru obținerea unor fibre de bună calitate recoltarea trebuie începută la apariția primelor capsule deschise în lan. Întîrzierea duce la pierderi importante prin deprecierea calitativă a bumbacului fibră. Bumbacul deschis și nerecoltat la timp poate fi surprins de ploi, care provoacă mucegăirea fibrei și căderea pufului la pămînt unde se poate amesteca cu praf și noroi. Recomandăm ca bumbacul să fie cules direct din capsulele de pe plante, și nu rupîndu-se mai întîi capsulele și scoțînd apoi vata din ele. Totodată, pentru a căpăta o recoltă cît mai curată, culesul trebuie să se înceapă cu capsulele din partea de jos a plantei, deoarece dacă le culegem întîi pe cele de sus se scutură frunzele și alte impurități pe capsulele deschise. În ceea ce privește sortarea pe calități, aceasta trebuie să se facă chiar pe cîmp, folosindu-se la cules un șorț cu mai multe buzunare: pentru calitatea superioară, calitatea I, etc. Sortarea se poate face și în alt fel: fiecare culegător să recolteze cîte o singură calitate. Recoltatul pe calități aduce un însemnat spor de venituri cultivatorilor. Este știut că pentru un bumbac de calitate superioară prețul e de 6,20 lei kg, pentru calitatea I 5,20 lei, pentru calitatea a II-a 3,80 lei, pentru calitatea a III-a 2,40 lei și pentru calitatea a IV-a un leu.

După recoltare, înainte de a fi predat la centrele de colectare D.C.A., bumbacul trebuie să fie uscat. Uscarea se face pe saci sau rogojini, într-un strat subțire de 5—8 cm, întorcîndu-se de două-trei ori pe zi.

MEIROVICI FRANCISCA

În atenția apicultorilor

De curînd a fost înființată „Asociația crescătorilor de albine din regiunea București și Capitala R.P.R.". La adunarea care a avut loc pentru constituirea asociației au fost de față aproape 200 de stupari din Capitală și din regiunea București. Sediul provizoriu al asociației a fost stabilit în București, str. Lipscani nr. 29, la unitatea „Apicola".

În ceea ce privește sarcinile, asociația va trebui să sprijine dezvoltarea creșterii albinelor în țara noastră, determinînd un număr tot mai mare de oameni ai muncii din mediul urban și rural să crească albine în gospodăriile lor individuale și colective, să organizeze pe crescătorii de albine în cercuri apicole sătești, în filiale raionale și în colaborare cu organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii, A.S.I.T., sfaturile populare și alte organizații de stat și de masă, să contribuie la ridicarea continuă a nivelului lor profesional prin răspîndirea celor mai înaintate metode de stupărit; să sprijine și să creeze, în colaborare cu organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii și ale sfaturilor populare, condițiile necesare pentru ameliorarea albinelor autohtone, prin înființarea și organizarea centrelor de selecție pe zone caracteristice, precum și a stațiunilor de împerechere controlată a mătcilor cu trîntori selecționați; să ajute la îndeplinirea măsurilor luate de organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii și a sfaturilor populare pentru depistarea și combaterea bolilor și a dăunătorilor la albine; să asigure aprovizionarea apicultorilor cu materiale, utilaj și inventar apicol, inclusiv familii de albine, roiuri și mătci selecționate, precum și valorificarea produselor apicole prin unitățile de stat și cooperatiste; în colaborare cu autoritățile de stat să contribuie la buna organizare a stupăritului pastoral, la protejarea bazinelor melifere și crearea condițiilor pentru valorificarea intensă a resurselor nectarifere existente, precum și la îmbunătățirea bazei melifere.

Ing. D. GEORGESCU

În timpul unei vizite

Camionul intră pe poarta gospodăriei colective și se opri în mijlocul curții. Întîi sări sprintenă o femeie voinică cu părul bogat, legat într-o basma înflorată, apoi coborîră alții, ca la vreo douăzeci de oameni. Femeia își potrivi pe cap basmaua, nu spuse nimic, dar se uită într-un anume fel către un bărbat împlinit, cu obrazul roșu. „Tartorul" așa-i zicea în gîndul ei Ralița Odobescu mijlocașului Ion Iordache: numai el îi pusese pe drumuri. Hai și hai, să vedeți și voi cum s-au ajuns oamenii ăștia în șapte ani.

„Ei, acum să te vedem ce-ai să ne-arăți, îi spuse ea în gînd" în timp ce căta în jur iscoditor. Ar fi vrut parcă anume să găsească cît mai multe în neregulă. Prea-i lăudase Iordache pe cei de la Gherăseni că sînt cei mai grozavi în raionul Buzău.

Ralița observă întîi că deși afară, în cîmp bătea un vînt aspru, aici, la sediu, era adăpost și plăcut. Toate clădirile gospodăriei, administrația, magaziile, porumbarele, remizele, chiar și grajdurile se aflau în mijlocul unei plantații dese de salcîmi...

Intrară în maternitate, o clădire solidă cu pereții de zid și pardoseala de ciment, cu boxe de lemn, văruite, împodobite cu crengi de stejar, în care grohăiau scroafele mame, la ugerul cărora sugeau cîte doisprezece purceluși.

— Asta, continuă președintele, am ridicat-o noi în '52. De pe urma ei încasăm anual prin vînzarea purceilor zeci de mii de lei.

Ralița nu mai avu ce spune. Se uita cu atenție în jur și parcă îi era ciudă că n-are de ce se lega. Totul era ținut în mare ordine: scroafele se lăfăiau pe așternut curat de paie.

... La saivane, în timp ce Ion Iordache („tartorul") și Ionașcu I. M. Gheorghe, un bărbat tînăr, vioi, discutau aprins cu ciobanii, Ralița Odobescu începu să numere oile. Mișca din buze cu îndîrjire, cu o cută adîncă între sprîncene. Nu putea să creadă că cei din Gherăseni (pe mulți îi cunoștea, îi știuse săraci ca și ea) aveau atîta oierime. Numără pînă la vreo 500 apoi se lăsă păgubașă.

— Uite, de pe urma lor ne-am luat anul trecut camionul cu care veniră încoace, anunță președintele ca un fapt divers. În ăst an am contractat lîna și ceva cereale și vrem să ne mai cumpărăm unul.

Ralița se făcu că n-aude. Ceru să vadă magazia unde colectiviștii țineau produsele: brînza, lîna, zarzavatul și celelalte.

— Apoi magazia s-a mai golit ceva cu ocazia avansurilor de 40 la sută, zise președintele. Am dat atunci la ziua-muncă 4 kg de cereale și 8 lei. Plus ce-am mai valorificat pe piață. Numai de pe urma produselor animale am luat vreo 123.000 lei.

Oaspeții trecură apoi pe la grajduri. Înăuntru, vite puține. Un cal bolnav, pe care zootehnicianul îi oblojise la un picior și... viței. Restul erau la muncă, sau la pășune. Grajdurile nu-i plăcură Raliței. Pereții nelipiți, (abia de-i atingeai și se și cojeau) nu scăpară ochiului ei priceput de gospodină.

— D-apoi ce-oi fi vrut tu? Acasă la tine merg toate ca pe roate? se încruntă la ea Ion Iordache cînd o văzu strîmbînd din nas. Era să-i răspundă și Ralița una bună dar mare îi fu mirarea cînd auzi pe președinte că îi ia apărarea.

— Are dreptate! Am fi putut avea și grajduri mai bune. Dar acum șapte ani le-am ridicat și noi cum am putut, ca omul la casă nouă. Din pămînt și paie. La anul însă, o să ridicăm unul mai ceva decît maternitatea pe care o văzurăți.

Mai aveau de văzut via, livada, grădina de zarzavat, stupina și cîmpul. Aici oaspeții zăboviră mai mult. Fiindcă peste tot, prin aceste locuri se aflau împrăștiați la muncă colectiviștii.

Cu toate a fost de acord Ralița. Chiar și cu Dumitra Miu femeie în vîrstă, care culegea la păpușoi de ziceai că-i mașină și cînta în gura mare în rînd cu tinere ca Ioana Spinu, Aurica Florea, Stana Preda și altele.

— Ei, acuma spune-mi ce părere ai despre gospodăria noastră, întrebă președintele petrecînd-o pînă la mașină. Ia și cinstește o țuică. Numai să nu zici pe urmă că te-am îmbătat și n-ai știut ce spui.

— Lasă-mă să mă mai gîndesc, zise Ralița, dînd pe gît paharul cu rachiu și se urcă în cabină.

...Peste două săptămîni, președintele primi de la oaspeți o scrisoare prin care era invitat la inaugurarea noii gospodării colective din Merei. Într-un colț, printre semnături se afla stîngaci și numele Raliței.

STELA NEAGU

Oare să-l fi păscut norocul pe țăranul muncitor Pall Iosif din comuna Sovata, Regiunea Autonomă Maghiară și să fi cîștigat la loto? Aș, de unde!... În cazul de față norocul i-a fost adus de... munca sa. Suma de bani pe care Anton Lazăr, președintele cooperativei de consum din comună, și Simion Chirilă, achizitorul, i-o înmînează, reprezintă plata ce i se cuvine pentru cele 2000 kg. de cartofi pe care i-a avut contractați.

Petru Banici și taraful lui

Născut în urmă cu cincizeci de ani în satul moțesc Bănești, în casa unui plugar nevoiaș, Petru Banici a pus întîia oară mîna pe vioară la vîrsta de cinci ani. La 12 ani era un muzicant foarte prețuit la șezătorile unde își arăta măiestria. De la 16 ani a început să cînte în mai multe orchestre țigănești.

Visul lui însă era să urmeze o școală de muzică unde să-și desăvîrșească măiestria și să-și împlinească talentul. Dar pentru aceasta era nevoie de bani și Petru Banici nu-i avea.

Cînd s-a întors din armată, a format un taraf compus din patru persoane și cu taraful acesta a cîntat vreme de 18 ani, cu și fără bani, pe la casele celor avuți.

...L-am întîlnit de curînd pe artistul amator Petru Banici cu taraful lui pe scena căminului cultural din comuna Zimbru, raionul Gurahonț. Arcușul lui neobosit mîngîia strunele cu gingășie sau îi zicea cîte o ardeleană îndrăcită, pe care o tropoteau flăcăi și fete cu obrajii îmbujorați.

Taraful lui Petru Banici a crescut și și-a lărgit repertoriul, fiind întotdeauna prețuit de cei care-l ascultă. Acest taraf a luat parte în vremea din urmă la toate serbările raionale. Cu prilejul diferitelor manifestări cultural-artistice la care a luat parte, el a fost răsplătit cu numeroase premii: diploma de onoare pe raion în 1954, premiul II pe regiune și diploma de onoare în 1956, premiul I la festivalul regional în anul acesta. Acum taraful lui Petru Banici pregătește un program deosebit pentru „Luna culturii romînești", care va avea loc în decembrie a.c.

...Mă gîndesc la oamenii aceștia neobosiți, care după o zi de muncă găsesc vreme să vină la repetiții, iar duminicile colindă satele raionului, împărtășind cu măiestrie sătenilor frumusețile cîntecului nostru popular. Și-mi zic atunci că prețuirea de care se bucură ei este pe deplin meritată.

ION COȚOI
corespondent

Din toată lumea

Arborele-grădină

La stațiunea experimentală de fructe subtropicale și meridionale din Soci (U.R.S.S.), candidatul în științe agronomice, F. Zorin, discipol al lui Miciurin, a reușit să creeze un arbore, căruia i-a dat numele de arborele-grădină. Pe el cresc, în același timp, portocale, lămîi, mandarine și alte cîteva soiuri de fructe citrice.

La început, s-a observat că portocalele de pe acest arbore se coceau — sub influența mandarinelor — înainte de portocalele obișnuite și că la rîndul lor, mandarinele deveneau mai mari și mai dulci, datorită vecinătății portocalelor și grepfruitelor.

F. Zorin a adus la Soci

o nouă specie de lămîi — ale cărui fructe au coaja groasă, sînt foarte acre și aproape necomestibile, — numit lămîi de India, din specia O. U., și care are marea calitate de a rezista la frig. Acest lămîi a fost încrucișat cu unul obișnuit, însă hibridul rezultat nu dădea fructe decît între al 7-lea și al 12-lea an. Vlăstarii hibridului obținut au fost grefați apoi pe arborele-grădină și rezultatul s-a dovedit a fi îmbucurător. S-a obținut o nouă specie de lămîi, — cu fructe gustoase, cu coaja subțire — care și-a păstrat însă calitatea de a fi foarte rezistent la frig.

Furnicile și mirosul

Mirosul joacă un rol important în viața insectelor și în special

la furnici. Fiecare specie, ba chiar fiecare mușuroi de furnici își are mirosul său. Furnicile lucrătoare se grupează în jurul reginei, iar cînd se ivește vreo primejdie, o transportă într-un loc mai ferit. Ele execută aceste mișcări chiar și în jurul unei regine moarte, în timp ce cadavrul unei furnici muncitoare este aruncat imediat în afara mușuroiului. De curînd, pe baza unor experiențe interesante, s-a demonstrat că reginele de furnici secretă o substanță mirositoare specială. S-au făcut extracte din cadavrele acestor insecte, iar cu substanța obținută s-au îmbibat mici bucăți de hîrtie de filtru sau burete. Aceste bucățele precum și altele identice ca formă dar neîmbibate, au fost introduse în mușuroiul de furnici. Furnicile se comportau față de bucățelele îmbibate ca și față de regină. Cele neîmbibate nici n-au fost luate în seamă. Desigur însă că mirosul nu este singurul semnalment după care se recunosc furnicile între ele.

Mașină agricolă complexă

O nouă mașină agricolă complexă, construită recent în S.U.A., execută următoarele lucrări: împrăștie îngrășăminte și insectofungicide, însămînțează și grăpează. Mașina cîntărește 1,2 tone și este remorcată de un tractor. Conducătorul mașinii îi controlează funcționarea prin apăsarea unor butoane pe un panou de control. Mașina execută lucrările pe o fîșie de teren largă de 2,5 metri și are o productivitate de 8.000 — 20.000 m² pe oră. În partea frontală are două cutii pentru praf de calciu sau pentru îngrășăminte și două rezervoare pentru ierbicide sau pentru îngrășăminte lichide. În spatele cutiilor se află o moară cu ciocănele, care sparge bolovanii de la suprafața solului și face posibilă intro-

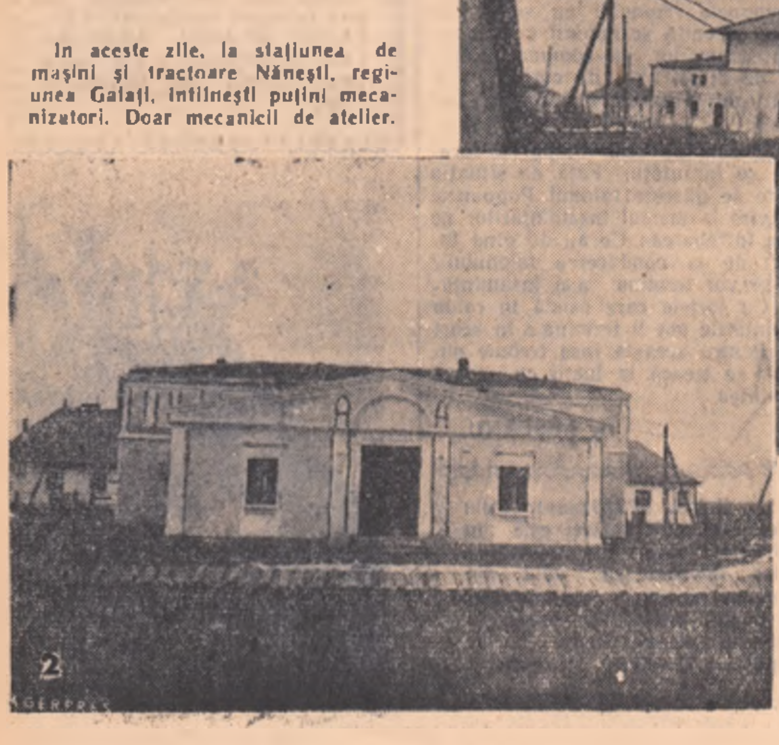

ducerea îngrășămintelor la adîncimea de 20 cm.

Pentru mecanizatori

În aceste zile, la stațiunea de mașini și tractoare Nănești, regiunea Galați, întîlnești puțini mecanizatori. Doar mecanicii de atelier.

Restul sînt plecați cu brigăzile pe ogoarele întovărășiților și colectiviștilor contractanți, unde execută arături și însămînțări.

În scurt timp însă lucrările în cîmp se vor termina și atunci mecanizatorii se vor înapoia la stațiune unde îi așteaptă locuințe confortabile (foto nr. 1) și un club bine amenajat (foto nr. 2.)

Scrisoare deschisă directorului G.A.S. Cocargeaua

Iarăși o familiuță

Tovarășe Cheller,

Am vizitat, nu de mult, gospodăria pe care o conduceți. S-ar fi căzut, veți zice, să stăm de vorbă între patru ochi asupra celor constatate în gospodărie. M-am gîndit însă, că n-avea niciun rost să vă spun și eu o seamă de lucruri despre care, e sigur că aveți cunoștință de multă vreme. Ceea ce regret, e că n-am avut timpul necesar să vizitez toate secțiile gospodăriei și am fost nevoit să mă opresc numai la secția „Bărăganul".

Dar vorba aceea, cum e partea, așa-i și întregul. Am găsit la această secție, tovarășe director, tractoriști și muncitori care lucrează cu hărnicie cele peste 2.000 de ha teren ale secției. Toată lauda acestor oameni! Nici o laudă însă șefului de secție Petre Chirea și cîtorva ciraci ai acestuia, care au cu totul alte îndeletniciri decît bunul mers al secției. Regret că sînt nevoit să vorbesc astfel despre șeful secției, mai ales că am aflat că e... omul dumneavoastră de încredere sau mai precis spus unul dintre aceștia. Deși n-are altă pregătire în afară de cele 4 clase primare și cu toate că într-o vreme, datorită unor afaceri murdare pe care le-a săvîrșit în gospodărie, a fost suspendat cîtva timp din funcțiune. Singurul... merit al lui Petre Chirea este că are „experiență". Aceasta nu poate fi negată. În atîția ani cît a fost administrator de moșie pe vremuri, și-a experimentat cum nu se poate mai bine pumnii și biciul pe spinarea bieților țărani muncitori. Căci Petre Chirea îi bătea pe muncitori chiar și pentru simplul fapt că... nu-l apărau de muște, sau că nu-i făceau vînt cu evantaiul în zilele călduroase.

Dar să nu mai dezgropăm morții! Principalul e să vedem cum luptă el acum pentru a-și îndeplini sarcinile. Căci nu e lucru ușor să conduci o secție izolată la 12 km de sat și mai ales de... gospodăria lui individuală. Din această cauză s-a apucat omul să-și organizeze o... mică gospodărie chiar în cadrul marii gospodării a statului. Aici, e mult mai ușor. Doară are totul de-a gata: furaje, adăposturi, etc., și pe deasupra bunăvoința dumneavoastră, tovarășe director. Așadar, și-a îngrășat Petre Chirea cîțiva porci chiar în cadrul secției și tot aici își ține o iapă cu mînz.

Exemplul lui l-a urmat și Petre Țocu, contabilul secției, care deși își are domiciliul în București, a izbutit numai în luna mai să vîndă 3 porci crescuți și îngrășați la secție, încasînd suma de 4.700 lei. Acum, acesta a început să crească alți purcei. Dar din nefericire, lucrurile nu se opresc aici, tovarășe director. Paznicii cîmpeni, cum e, de pildă, Ionel Anghel, urmează și ei exemplul șefului. Încercați și vizitați porumbul acestui paznic. Veți constata că e vorba tot de porumb hibrid, din același soi cu cel... cultivat de gospodăria de stat. Sursa de procurare a seminței n-a fost alta decît magazia gospodăriei.

N-ar fi rău să vă faceți un pic de timp și să vedeți și borceagul depozitat la secție. Mă îndoiesc dacă veți crede că cele cîteva clăi cuprind întreaga recoltă de borceag strînsă de pe 10 ha, mai ales că în anul acesta recolta a fost foarte bună.

V-aș mai recomanda, tovarășe director, să vă interesați un pic și de condițiile de trai ale muncitorilor de la această secție. Veți afla, bunăoară, că ei mănîncă prost și plătesc masa cu 1—2 lei pe zi mai scump decît la cantina de la centrul gospodăriei. Aceasta pentru că magazionerul cantinei, Constantin Mănățuică, fură din alimente ca în codru. Fură și împarte alimentele cu șeful secției, cu contabilul și cu bucătăreasa.

Într-una din zile, de pildă, pentru a se prăji niște cartofi pentru 18 muncitori care fuseseră angajați peste prevederi, magazionerul a trecut pe bon 3 litri de ulei, iar pentru a îndulci niște ceai, 1,500 kg. de zahăr.

Dar dacă nu primesc o masă bună și ieftină cum s-ar cuveni, muncitorii sînt deseori bătuți, tovarășe director. Șeful secției nici acum n-a încetat să practice vechile-i deprinderi. Întrebați-l, de pildă, pe tractoristul Vasile Rotaru și pe alții. Și o să aflați de îndată cum și cînd au fost bătuți. Din păcate însă, dumneavoastră nu prea stați de vorbă cu muncitorii. Iar ei nu au curajul să critice sau să vină să reclame cele de mai sus. Asta nu înseamnă însă că nu stați de vorbă cu unii... oameni din secție! Și asemenea oameni aveți destui în gospodărie. Iar aceștia, deși nu merită, sînt puși în posturi de răspundere, numai pentru că sînt rude cu dvs.

Îmi dau seama cît de mirat veți fi că îndrăznesc să dau în vileag numele cîtorva din cei care alcătuiesc mica dumneavoastră „familiuță". Unul e Emil Crăciunescu, văr al soției dvs., fost proprietar de restaurant la Călărași. L-ați adus și l-ați numit administratorul cantinelor din gospodărie, în locul lui Dimancea Bică, om cinstit, membru de partid.

Pe altul, Cîrniș Nicolae, tot văr al soției dvs. l-ați pus magazioner la centrul gospodăriei, iar pe Paul Turluі, tot o rudă a dvs., responsabilul bufetului din gospodărie.

Pe Niculache Nicolae, fratele soției dvs., om fără nici o pregătire, l-ați numit brigadier la bovine. Pe un alt frate al soției, l-ați mis șef la căşăria unde se prepară laptele obținut de la cele cîteva mii de oi ale gospodăriei. Altă rudă funcționează ca... magazioner la secția Borceu, iar pe Cîrniș Gheorghe, care vă este cumătru, l-ați pus șef de secție deși nu are nici o calificare profesională.

Ar fi și mai lung pomelnicul, dacă i-aș înșira pe toți.

Vă întreb, tovarășe director, cum se face că în gospodărie nu există în conducerea secțiilor nici un inginer sau măcar un tehnician agronom? Ar fi absurd să credem că în anul 1957 cînd avem mulți oameni calificați, nu se găsește vreunul să vină să lucreze și în gospodăria de stat Cocargeaua. Dar chiar și în momentul de față există printre muncitorii din gospodărie tovarăși ca Gheorghe Sasu, Valeriu Hagiminale și alții, care au o pregătire profesională corespunzătoare dar care în loc să fie puși în munci de conducere, lucrează ca... ciobani la oi. Firește nu pot fi stricate relațiile în sînul „familiuței".

Dar tocmai de aceea, noi considerăm că a sosit momentul ca Trustul regional Constanța și tovarășii din Departamentul Gospodăriilor Agricole de Stat să ancheteze cele de mai sus și să ia măsurile ce se impun. Și aceasta cît mai devreme, pînă ce lucrurile nu ajung prea departe.

G. SACADAT

Unități agricole socialiste nou înființate

ÎNCĂ DOUĂ ÎNTOVĂRĂȘIRI

In comuna I. C. Frimu din raionul Lehliu s-au mai înființat 2 întovărășiri agricole care au împreună 59 de familii și 296 de hectare. Ce i-a convins să-și unească pămînturile? Să-l întrebăm pe unul dintre ei. Mai potrivit să ne răspundă ar fi Ștefan Zamfir care a adus în întovărășire 14 ha de teren. Deci pe dînsul îl întrebăm:

— Spune nea Zamfir cum de te-ai hotărît...?

— M-a hotărît recolta întovărășiților, că au scos la hectar mai mult de 2.000 de kile la grîu și 3.500 la porumb.

Astăzi comuna I. C. Frimu este cooperativizată în procent de 74 la sută. In întovărășiri și gospodăria colectivă lucrează 739 de familii. Pămîntul pe care-l muncesc împreună măsoară 2.587 de ha. Încă puțin timp și întreaga comună va fi cooperativizată. Documentată au terminat cooperativizarea circumscripției deputaților comunali Stan Cocoș și Tănase Răducanu.

TR. BARBALATA
corespondent

Satul Bălușești a fost cooperativizat

Bălușești, unul din cele 9 sate ale comunei Dagîța din raionul Negrești, a fost și el complet cooperativizat. Un număr de 77 de familii de țărani muncitori s-au unit pentru a lucra în comun suprafața de 173 ha.

Cei care s-au evidențiat în mod deosebit în munca de cooperativizare sînt Ion Pitea, Aurel Năstase și Dan Spătărescu.

ION TRIFAN
corespondent

PESCARII GOSPODĂRIEI

Una din principalele ramuri de producție ale G.A.S. „Alexandru Sahia" din raionul Oltenița, regiunea București, este piscicultura. Din acest sector iau zilnic drumul piețelor orașelor peste 500 kg. de pește.

In fotografie: un aspect de la pescuitul în bălțile gospodăriei.

„Suprafața cultivată în 1960 va trebui să ajungă la circa 10.500.000 ha"
(din Directivele Congresului al II-lea al P.M.R.)

NOI TERENURI REDATE AGRICULTURII

In lupta pentru redarea de noi terenuri agriculturii, S.M.T.-urile din regiunea București își aduc o însemnată contribuție. Față de cele 1.630 ha desțelenite în anul 1956, în cursul acestui an, planul prevede desțelenirea unei suprafețe de 13.500 ha. Pentru a afla în ce stadiu se găsesc în momentul de față lucrările de desțelenire în regiunea București, zilele trecute am adresat cîteva întrebări tov. ing. Paul Ivan, șeful serviciului regional S.M.T.

Convorbire cu tov. ing. Paul Ivan, șeful serviciului regional S. M. T. București

INTREBARE: Ce măsuri au fost luate de S.M.T.-urile din regiunea București să execute la timp lucrările necesare pentru redarea de noi terenuri agriculturii?

RASPUNS: In perioada actuală, pe lîngă bătălia însămînțărilor de toamnă, numeroase tractoare din S.M.T.-urile regiunii noastre execută desțeleniri de pășuni și finețe slab productive și neproductive, ce urmează a fi însămînțate cu plante furajere, pentru a se asigura astfel mai multă hrană animalelor din gospodăriile colective, întovărășirile agricole și sectorul individual.

Un rol de seamă în această acțiune l-a avut munca de lămurire desfășurată de către agronomii de sector și agronomii șefi din S.M.T.-uri în masa țărănimii muncitoare. Aceștia au ținut numeroase conferințe la căminele culturale, au scris articole la gazetele de stradă și au stat de vorbă cu colectiviștii și întovărășiții asupra folosului desțelenirii acestor terenuri. O prețioasă activitate au desfășurat în această privință inginerii Belu Constantin (agronom șef la S.M.T. Grădiștea), Ionascu Aurel (agronomul șef al S.M.T.-ului Budești) și alții. Aceștia, printr-o muncă susținută de lămurire, au convins multe unități agricole socialiste din raza lor de activitate să desțelenească pășunile și finețele naturale slab productive și neproductive.

Trebuie să subliniem că, cu toate greutățile întîmpinate în munca în toamna aceasta — datorită terenului foarte tare — numeroase S.M.T.-uri au și desțelenit, pînă în prezent, întinse suprafețe. Astfel, S.M.T. Grădiștea a executat lucrări de desțelenit în volum de 440 hantri, S.M.T. Lehliu — 188 hantri, S.M.T. Budești — 172 hantri, S.M.T. Urziceni — 146 hantri, S.M.T.-urile Toporu și Titu — cîte 142 hantri etc. *Pînă la 20 octombrie, pe întreaga regiune* s-au efectuat lucrări de desțelenire însumînd un total de 2.310 hantri. E necesar să arătăm însă că dacă conducerile unor S.M.T.-uri, ca cele de mai sus, acordă toată atenția acțiunii de desțelenire, nu același lucru se poate spune despre S.M.T.-urile Frăsinet, Tărtășești, Vînătorii Mici, Odobeasca, Fundeni și Horia. In raza de activitate a acestor stațiuni nu a fost desțelenit pînă acum nici măcar un singur hectar, cu toate că au mașini disponibile. Alte S.M.T.-uri, cum sînt Bogdana, Slobozia și R'ioasa, nu au executat pînă în prezent lucrări de desțeleniri, deoarece numeroase tractoare s-au defectat în brazdă.

INTREBARE: Lucrări de desfundări și defrișări se execută în regiunea București?

RASPUNS: In această privință trebuie să arăt că deși S.M.T.-urile noastre nu sînt încă dotate cu utilajul necesar (tractoare grele și mașini agricole adecvate) am reușit totuși să obținem unele realizări. De pildă, în raza de activitate a S.M.T-ului Cuza Vodă, care a fost dotat cu un tractor S-80 un plug P-5—35 și un plug monobrăzdar special, se execută în prezent lucrări de desfundări și defrișări la toate gospodăriile colective din raionul Călărași, inclusiv la cele ce nu sînt situate în raza de activitate a acestei stațiuni, precum și în numeroase gospodării colective și întovărășiri agricole din raioanele Oltenii, Lehliu etc. Pînă în prezent, s-au efectuat astfel de lucrări în volum de 801 hantri.

CERCETĂTORII ȘTIINȚIFICI
în sprijinul colectivizării agriculturii

Colectivizarea agriculturii regiunii Constanța a constituit o sarcină importantă pentru întreg colectivul de cercetători al stațiunii experimentale agricole Valul Traian.

Încă din anii înființării primelor gospodării colective în regiune, stațiunea noastră a luat sub patronaj un număr de 9 gospodării colective pe care le îndrumează și astăzi și care sînt gospodării milionare: cele din Palazu Mare, Straja, Valea Seacă și altele.

Pentru a lămuri colectiviștii de la Palazu Mare, Valul Traian, Valea Seacă, Tortomanu, Cumpăna, Nisipari și altele asupra avantajelor însămînțării porumbului cu sămînță hibridă s-au organizat de către stațiune, cu sprijinul inginerilor și tehnicienilor agronomi din gospodăriile respective, loturi demonstrative în care s-a însămînțat porumb hibrid alături de cel comun. Rezultatul a fost că în anii următori, colectiviștii au trecut la producerea și însămînțarea porumbului hibrid pe aproape întreaga suprafață planificată obținînd sporuri de 300-450 kg la ha.

In unele comune ca Ciocîrlia de Sus, de exemplu, sătenii obișnuiau să arunce gunoiul de grajd la marginea satului sau să-l folosească pentru foc. Prin loturile demonstrative organizate în gospodăriile din satele respective, am reușit să convingem pe țăranii colectiviști, întovărășiți și pe cei cu gospodării individuale cît de importantă este administrarea gunoiului de grajd și a îngrășămintelor chimice pentru obținerea unor importante sporuri de recoltă.

O serie de plante furajere anuale de mare valoare ca: iarba de Sudan, pepeni furajeri, porumb furajer, etc., ce erau puțin cunoscute în regiunea noastră au început să fie înmulțite și răspîndite în gospodăriile colective din regiune, datorită activității caselor-laborator de la colectivele din Straja, Casimcea și din alte sate. Răspîndirea acestor plante în gospodării a dat posibilitatea obținerii unor producții sporite constante de masă verde, fapt ce a contribuit îndeosebi la sporirea producției de lapte pe cap de vacă furajată. Asigurînd animalelor furaje multe, de bună calitate, și aplicînd toate celelalte măsuri zootehnice, multe gospodării și-au creat din creșterea animalelor surse importante și permanente de venituri bănești. Astfel, în anul 1956, gospodăria colectivă din Palazu Mare a realizat de pe urma sectorului zootehnic 46 la sută din venitul global al gospodăriei.

Dobrogea era renumită în trecut prin aplicarea unor „metode" învechite și dăunătoare ca: pășunatul și mușuroitul porumbului, semănatul „pe piele" și altele care pe lîngă scăderea producției, duc și la irosirea timpului de lucru. Printr-o muncă perseverentă și continuă pe baza convingerii prin exemplificări concrete obținute în experiențele de la stațiune cît și în loturile demonstrative organizate în această privință, metodele amintite au ajuns să fie acum de domeniul trecutului. In locul lor a apărut prășitul mecanic, îngrășarea pe faze de vegetație, polenizarea suplimentară și altele.

In anii ce au trecut de la înființarea primelor gospodării și pînă astăzi, stațiunea noastră a distribuit peste 500.000 kg sămînță de diferite plante agricole. Sămînța distribuită din soiurile raionate și recunoscute a ridicat producția pe suprafețele însămînțate cu 200-300 kg la hectar și a înlocuit în mare parte soiurile comune ce se cultivau în regiune și care dădeau producții scăzute.

Popularizarea și răspîndirea metodelor înaintate de muncă și convingerea țărănimii muncitoare de avantajul lucrării pămîntului în comun au fost făcute de stațiunea noastră și pe alte căi.

Astfel, în ultimii ani stațiunea noastră a fost vizitată de peste 10.000 de țărani muncitori din cuprinsul regiunii. Ei au vizitat cîmpurile experimentale, cultura mare, s-au interesat îndeaproape de metodele ce le aplicăm pentru obținerea recoltelor bogate și constante.

In toamnele lungi și iernile geroase, cînd se întrerupe activitatea în cîmp, colaboratorii stațiunii noastre se deplasează în comunele și satele regiunii, la căminele culturale sau [illegible] din gospodării și țin lecții și conferințe pe teme agrotehnice, subliniind în același timp avantajele cooperării în muncă. Numai în ultimii 3 ani s-au ținut 82 de lecții și conferințe la care au participat mai bine de 8.000 de țărani muncitori.

Cuvîntul cercetătorilor noștri ajunge să fie cunoscut în cele mai îndepărtate cătune și sate din Dobrogea cu ajutorul ziarului regional „Dobrogea Nouă", a revistei „Albina" și a altor publicații la care scriem anual pînă la 30 de articole.

Editarea în acest an, pe plan regional, a broșurilor „Agrotehnica porumbului în Dobrogea", „Agrotehnica cerealelor de toamnă în Dobrogea" și „Să ne însușim metodele înaintate în întreținerea culturilor", în tiraj de 1.500 — 3.500 exemplare, au constituit de asemenea un prețios îndreptar pentru aplicarea unei agrotehnici diferențiate în regiunea noastră.

Indrumați și sprijiniți permanent de Comitetul regional de partid, stațiunea experimentală agricolă Valul Traian și-a adus modesta ei contribuție la înfăptuirea victoriei de curînd anunțate — colectivizarea deplină a agriculturii dobrogene.

ING. P. TOMOROAGA
directorul stațiunii experimentale agricole Valul Traian, regiunea Constanța

Cultivînd soiul „Armavir 3.497"

Gospodăria agricolă colectivă „Horia Cloșca și Crișan" din comuna Mediesul Aurit, raionul Satu Mare, a cultivat anul acesta 16 hectare de floarea soarelui din soiul „Armavir 3.497".

Fiind mai precoce (mai timpuriu) cu 15—20 zile decît soiurile și populațiile locale cultivate în regiune, gospodăria agricolă colectivă din Mediesul Aurit a putut începe recoltatul acestei culturi cu 2 săptămîni mai devreme decît celelalte gospodării.

Pe de altă parte, s-a constatat că plantele din soiul „Armavir 3.497" nu ramifică, iar capitulele sînt de aceeași mărime. Coacerea se face într-un interval de 2—6 zile la toate plantele, în timp ce soiurile locale cresc foarte înalte, ramifică puternic și se coc în etape.

In afară de aceasta, noul soi mai are și alte însușiri valoroase și anume: este mai productiv și are un conținut mai mare de ulei decît soiurile și populațiile locale. In toamna aceasta colectiviștii din Mediesul Aurit au obținut 1.400 kg de semințe la ha, adică cu 300 kg la ha mai mult decît în 1956 și 1955, cînd au cultivat soiuri locale.

Incurajați de rezultatele obținute colectiviștii din Mediesul Aurit vor cultiva în anul 1958 întreaga suprafață destinată culturii florii-soarelui numai cu soiul „Armavir 3.497".

CONSTANTIN PETRESCU
tehnician agronom al comunei Mediesul Aurit, raionul Satu Mare, regiunea Baia Mare

Ca la noi, la Podul Turcului...

O dată cu sosirea ultimelor zile din octombrie e firesc ca și într-o stațiune de mașini și tractoare oamenii să înceapă a se preocupa cu toată seriozitatea de pregătirile pentru iarnă. In această privință mecanizatorii S.M.T.-ului nostru se întreabă cu justificată îngrijorare: unde vor executa ei la iarnă reparația tractoarelor și mașinilor agricole? In ce condiții vor lua masa și vor dormi?

De ce își pun ei astfel de întrebări? Pentru că la S.M.T. Podul Turcului rezolvarea acestor probleme este tărăgănată de mai multă vreme, deși atît la Serviciul regional S.M.T. Bacău cît și la Direcția generală S.M.T., situația este destul de bine cunoscută.

Intr-adevăr, de cum intră pe poarta S.M.T.-ului, călătorul care a mai vizitat și alte stațiuni de mașini și tractoare rămîne oarecum nedumerit. El nu zărește în toată ograda S.M.T.-ului decît o singură clădire mai arătoasă — cantina — deși și aceasta e neterminată. De altfel, constructorii au conceput-o atît de „înghesuită", încît cu greu pot lua masa aci 30 de oameni în același timp, în vreme ce la noi, sînt peste 100 de mecanizatori. Cam la 50—60 de metri departare de cantină se află atelierul stațiunii. Bineînțeles, nici acesta nu e terminat și pe cît se vede nici nu sînt semne că lucrurile se vor îmbunătăți pînă la căderea iernii.

Dar ceea ce surprinde în mod deosebit, este baraca făcută din... stuf în care se află birourile conducerii, serviciului exploatării etc. Cît privește contabilitatea și serviciul tehnic, acestea sînt instalate într-una din cele două locuințe pentru mecanizatori. In sfîrșit, decorul stațiunii e completat cu 6 remize, tot neterminate.

Atîta timp cît a fost vreme bună, batozele, cultivatoarele și secerătorile-legători ale S.M.T.-ului nostru au stat în ogradă, sub cerul liber. Dar cînd va veni vremea rea? Ele vor rămîne în același loc. Zăpezile le vor acoperi, iar lemnăria mașinilor se va strica în mare măsură, ceea ce va necesita mari cheltuieli pentru reparații în anul viitor.

Dar, ar putea întreba cineva pe bună dreptate: față de anul 1956 nu s-a realizat totuși nici un progres la S.M.T. Podul Turcului, în ce privește asigurarea unor bune condiții de muncă și de trai pentru mecanizatori?

Ba da, putem răspunde noi. Anul acesta s-au făcut și unele schițe ce reprezintă grupul social. De asemenea, s-au întocmit și devizele necesare terminării remizelor, cantinei etc.

Principalul vinovat față de situația arătată mai sus este, după părerea noastră, T.R.C.L. Bacău, care a dat dovadă de o gravă neglijență, întîrziind lună de lună lucrările prevăzute în plan. Dar nu e mai puțin adevărat că nici Serviciul regional S.M.T. și nici Direcția generală S.M.T. n-au cercetat starea construcțiilor și n-au intervenit la timp, astfel încît lipsurile să fie îndreptate.

Ce e de făcut așadar?

Bineînțeles, în primul rînd să se ceară T.R.C.L.-ului Bacău să-și îndeplinească obligațiile luate prin contract, în vederea terminării construcțiilor S.M.T.-ului. In al doilea rînd, să fie trași la răspundere cei care, deși au știut că Ministerul Agriculturii și Silviculturii a alocat și în acest an importante fonduri pentru construirea unui mare grup social, nu au repartizat și materialele trebuitoare ridicării clădirilor, ca astfel mecanizatorii să aibă asigurate dormitoare corespunzătoare, în perioada cît se află în stațiune.

Iar toate acestea să fie făcute cît se poate de grabnic.

FOCȘA GHEORGHE
corespondent

Ancheta noastră

Vom crește mai multe animale de rasă

Alături de cultura mare, în gospodăria noastră colectivă s-au dezvoltat în anii ce s-au scurs de la înființare și pînă acum și alte noi ramuri de producție anexă ca: legumicultura, viticultura și zootehnia.

Intrucît am citit de curînd în ziarul „Agricultura Nouă" despre ancheta deschisă în legătură cu dezvoltarea creșterii animalelor, doresc să spun cîteva cuvinte despre realizările și greutățile întîmpinate de noi în creșterea vitelor.

Ferma noastră zootehnică cuprinde în prezent nu numai un singur sector, ci este dezvoltată multilateral avînd specii diferite de animale: 1.164 oi, 21 vaci cu lapte, o maternitate cu 19 scroafe, o crescătorie de 750 păsări și 60 stupi.

Contribuția mare a produselor zootehnice la mărirea veniturilor se poate vedea în tabelul de mai jos, comparînd valoarea producției zootehnice cu venitul total al gospodăriei.

Anul	Venitul anual	Valoarea producției zootehnice
1951	260.000	47.000
1952	221.000	34.000
1953	261.000	30.000
1954	311.000	59.000
1955	419.000	53.000
1956	430.000	106.000

In acest an, gospodăria a încasat din valorificarea producției zootehnice 125.000 lei. In tabelul arătat se poate vedea că în anii 1952 și 1953 valoarea producției zootehnice a fost mai mică decît în anul 1951. Aceasta nu înseamnă că în anii amintiți sectorul zootehnic ar fi fost nerentabil. Explicația este că în această perioadă s-au valorificat mai puțini miei, întrucît turma a fost mărită prin reținerea produșilor obținuți. Valoarea ridicată a producției zootehnice din anul 1956 se datorește faptului, că în acest an gospodăria noastră a avut cel mai mare număr de scroafe.

In ceea ce privește rentabilitatea diferitelor sectoare, putem spune că în prezent, în gospodăria noastră, sectorul ovin și porcin își aduc contribuția cea mai mare. Ferma de vaci înființată în anul 1955 nu ne-a adus veniturile așteptate deoarece din acest sector am obținut producții scăzute. N-am izbutit să realizăm în nici un an planul de lapte cu toate că adăpostirea și furajarea animalelor o făceam în bune condiții. In cele din urmă am descoperit unde era răul. Majoritatea vacilor noastre dădea producții mici, deoarece nu erau de rasă.

Am început să remediem această lipsă, ameliorînd vacile noastre cu tauri din rasa roșie, potrivită condițiilor gospodăriei noastre. In afară de aceasta vom cumpăra cu credit de la stat 20 vaci de rasă roșie.

Problema rasei noi o urmărim și la oi, unde căutăm, prin încrucișarea oilor noastre de rasă țigaie cu berbeci merinos, să obținem o spancă ameliorată.

Același obiectiv îl urmărim și la maternitatea de scroafe.

Gospodăria noastră dispune de furaje suficiente. Anul acesta, pentru a asigura nutrețuri suculente animalelor în timpul iernii, am însilozat 220 tone de porumb și iarbă de Sudan și am mai contractat 30 tone de borhot. Pentru a avea în primăvară devreme pășune pentru animalele noastre, am semănat în această toamnă 60 hectare cu secară furajeră la sediul fermei zootehnice. Sîntem siguri că o dată cu dezvoltarea sectorului zootehnic, prin ameliorarea raselor și prin aplicarea metodelor avansate de îngrijire a animalelor, vom obține producții sporite, care vor contribui la creșterea veniturilor noastre.

ION MARDARE
brigadier zootehnic la gospodăria agricolă colectivă „Alex. Suvorov" com. Cioara-Doicești, regiunea Galați

Gospodăria colectivă din Palazu Mare, regiunea Constanța, se mîndrește cu un sector aducător de mari venituri, cel al creșterii animalelor. In fotografie: una din fruntașele în muncă la sectorul zootehnic — colectivista Ana Martin, îngrijitoare sîrguincioasă a unui lot de 10 scroafe.

CUM SĂ CONSTRUIM ÎN AGRICULTURĂ

Arh. DOREL DEFOUR
din direcția Generală Tehnică MAS

DISCUȚII

Construcțiile agricole au unele caracteristici prin care se deosebesc de construcțiile obișnuite. Astfel, ele sînt foarte mult dispersate atît pe teritoriul țării cît și în cadrul incintelor unde se construiesc; sînt de volum mic; deobicei sînt amplasate departe de marile artere de circulație și de aceea sînt greu de aprovizionat în perioadele de toamnă și primăvară din cauza drumurilor nepietruite; pentru amplasarea construcțiilor e necesar un studiu de sistematizare complex; se execută în unități în funcțiune în marea majoritate a cazurilor; executarea este foarte mult influențată de vîrfurile de lucru. Față de această situație problemele care se pun pentru realizarea construcțiilor agricole necesită mijloace adecvate caracteristice.

In primul rînd se ridică problema proiectării. In urma experienței căpătate, ca și din literatura de specialitate, rezultă că prin proiectare trebuie atinse următoarele țeluri importante: 1. **Reducerea tonajului. 2 Reducerea consumurilor specifice la materialele deficitare și în special la lemn, prin utilizarea unor procedee care să permită folosirea altor materiale nedeficitare, dar care să** asigure condiții egale de folosință și rapiditate în execuție fără investiții costisitoare. Cu alte cuvinte, e necesară folosirea acelor soluții, care prin aplicarea lor, în vederea unor economii, să nu necesite investiții împovărătoare în alte sectoare (utilaje de import, materii prime cu tehnologie complicată, cadre de calificare superioară etc.) 3. **Industrializarea construcțiilor prin transformarea procesului tehnologic obișnuit în operațiuni de asamblare și montaj cu finisaje curente și ușor de realizat în mediul rural și în specificul arătat al construcțiilor agricole** 4 Găsirea acelor metode și piese de construcție care să permită: utilizarea timpului productiv din sezonul de iarnă și vîrfuri de muncă în agricultură pentru pregătirea bazelor materiale ale construcției; folosirea materialelor ameliorate, care să facă posibilă confecționarea lor și în perioadele neproductive, precum și a materialelor tradiționale (cărămidă, var etc). 5 Rentabilitatea utilizării cît mai generalizate a unui sistem de construcții, care să fie adecvat la cît mai multe sortimente de proiecte din specificul agricol. 6. Reducerea prețului de cost al construcțiilor agricole, creînd construcții economice (nu ieftine) care să necesite mijloace ușoare de întreținere. 7. Micșorarea duratei de execuție a construcțiilor și posibilitatea de a fi executate și pe timp friguros. 8. Reducerea proporției de mînă de lucru calificată pentru a se putea folosi o serie de meșteri și specialiști locali. 9. Restringerea aparatului de supraveghere, control, gestiuni, contabilitate, prin simplificarea proceselor de construire și reducerea articolelor de deviz de la 13—86 (cifră curentă la proiectele agricole) la maximum 30 de articole.**

Realizarea acestor sarcini, care trebuie să preocupe proiectarea ar elimina greutățile ce grevează asupra efortului de construire în sectorul agricol. Ele se pot realiza prin: **tipizarea proiectării; utilizarea prefabricatelor ușoare; folosirea pe scară largă a materialelor locale; întrebuințarea materialelor ameliorate și speciale; aplicarea unei tehnologii simple, diferită de metodele tradiționale; utilizarea finisajelor verificate în construcțiile rurale cu randament mare; procedee noi.**

Folosirea materialelor locale întîmpină din partea tehnicienilor de specialitate, a institutelor și executanților o nejustificată reținere. Astfel, chirpiciul și pămîntul bătut sînt considerate ca materiale provizorii. La fel și blocurile de pămînt (lut) chiar dacă au fost ameliorate cu var sau ciment. Din această cauză ele nu au fost fabricate și nici experimentate concret. Plăcile de izolare din paie tocate, frunze, deșeuri de păioase și fibroase legate cu ipsos sau argilă, înlocuitoare de astereală, au fost folosite foarte rar ca ziduri despărțitoare sau izolații la plafon, fără a fi experimentate și recomandate prea insistent în proiectare. Pardoselile stabilizate din lut, pe argumentul că sînt greu de întreținut, au fost excluse din multe încăperi unde se puteau folosi.

Folosirea materialelor locale este o realitate care se impune cu toată tăria. Zecile de mii de construcții realizate în regiunile de sud-est și sud ale țării sînt mărturii că lutul bătut și chirpiciul nu sînt materiale de desconsiderat. In gospodăriile agricole colective se pot vedea mii de construcții realizate cu aceste materiale. Indoiala tehnicienilor proiectanți față de aceste materiale are la bază: **necunoașterea tehnologiei și modului just de folosire a acestor materiale; faptul că realizarea acelorași construcții cu materiale consacrate dă o siguranță mai mare elaborării soluțiilor constructive; faptul că realizarea unor construcții din materiale locale folosite în condiții proaste, lucrate neîngrijit și neîntreținute au compromis aceste materiale; necunoașterea avantajelor economice ce derivă din folosirea lor la construcțiile agricole, care sînt construcții de masă și unde transporturile echivalează cu muncă de construire în proporție de 2 la 1; folosirea acestor materiale necesită cunoștințe sporite față de cea a materialelor tradiționale.** Practica arată că folosirea materialelor locale, chibzuit, științific cu o tehnologie superioară dă rezultate bune. Din analiza mai multor proiecte cu mare frecvență în sectorul agrozootehnic (grajdul de 50 de vaci proiecte I.P.A.S. 223 c), rezultă că pentru o valoare medie de 200.000 lei este nevoie, în cazul folosirii materialelor obișnuite (cărămidă, var, lemn etc.), să se transporte 800.000 kg materiale. Realizînd același obiectiv cu materiale locale și schelet de rezistență din beton armat cantitățile de transportat se reduc la 150.000 kg, iar prețul de cost cu circa 15 la sută. Extinzînd acest calcul și pentru normele de vagoane C.F.R. necesare transportului de la producător la gara cea mai apropiată, s-ar putea ușor evidenția ce eforturi merită să fie făcute pentru a se găsi cele mai potrivite căi și metode de folosire la maximum a materialelor locale. **Avantajele folosirii materialelor locale reies și din faptul că sînt mai ieftine, nu diminuează fondul de materiale cheie, că ele nu se pot întrebuința la construcții industriale decît în mai mică proporție, că se poate mări numărul de construcții cu același volum de materiale cheie etc.** In sfîrșit, trebuie să mai arătăm că o cauză principală în folosirea neraționala și neștiințifică a materialelor locale și în îmbunătățirea lor o constituie lipsa unui institut de cercetări specializat în această problemă, lipsa unor cadre specializate în această metodă, prezentată întotdeauna greșit ca o metodă provizorie.

In ceea ce privește folosirea prefabricatelor în sectorul agricol, trebuie precizate cîteva aspecte legate de: folosirea prefabricatelor grele, folosirea prefabricatelor ușoare și **cauzele care influențează favorabil** sau nefavorabil una sau alta din cele două ipoteze.

Folosirea prefabricatelor este o problemă de cea mai mare importanță. Avantajele folosirii prefabricatelor grele în sectorul industrial, de locuințe și la marile blocuri și complexe de utilitate publică sînt demonstrate cu prisosință de exemplul pe care ni-l dau atît constructorii sovietici cît și cei din țara noastră. Utilizarea prefabricatelor grele sporește ritmul de execuție, economisește forțele de muncă, permite introducerea mecanizării pe o scară mult mai mare, deci o îmbunătățire a tuturor indicilor de plan valorici de producție, de timp etc. Privită pentru actuala fază de dezvoltare a agriculturii noastre consider că deocamdată folosirea prefabricatelor grele în construcțiile agricole nu este încă favorabilă deoarece: **ne lipsesc utilajul greu (macarale, elevatoare) și centrele de producție, care să acopere necesarul; starea drumurilor nepietruite ar face deplasarea acestor utilaje și piese grele neeconomică în anumite perioade; dispersarea obiectivelor agricole ar care crearea unor centre dense de fabricare.** In consecință folosirea prefabricatelor grele nu poate avea momentan caracter de masă. De aceea, pînă atunci calea cea mai potrivită **condițiilor de astăzi este folosirea prefabricatelor ușoare (sub 300 kg), fabricate centralizat sau local după condițiile și distanțele de transport, piese cu profile simple, ușor de montat și asamblat, care să asigure realizarea obiectivelor fără mînă de lucru specială pregătită pentru aceasta, avînd ca singur utilaj de mai mare importanță vibratoare și sonete de ridicat.**

Din analiza făcută pînă aici rezultă că în mod real **rezolvarea metodelor și materialelor de construcții în sectorul agricol pe o perioadă de timp egală cu cea necesară achiziționării utilajului greu, pregătirii centrelor de prefabricate și specializării mîinii de lucru (circa 3—5 ani) trebuie să se facă prin folosirea scheletelor de rezistență din beton armat cu piese ușoare pînă la 300 kg; prin folosirea intensă la toate celelalte proiecte ale construcțiilor a materialelor locale.**

La Expoziția Unională de la Moscova

Zile prea scurte

Ne-am pregătit să intrăm într-o expoziție și am nimerit într-un adevărat oraș. Dar un oraș ca-n basme, un oraș unde nu vezi cocioabe, nu întîlnești drumuri prăfuite, nu există maidane. În jurul nostru sînt palate multe, palate minunate. Iar printre ele, printre straturi enorme de flori, pe sub copacii ce-și tremură ușor coroanele bogate în lumina aurie a soarelui de toamnă, zeci de alei pleacă în toate direcțiile, întîi ca razele unei stele, apoi tot mai multe, mai întortochiate, mai afund către alte și alte minunății. Acum încep să înțeleg vorbele ghidului nostru care ne atrăgea atenția, încă din mașină, că în cazul cînd ne rătăcim să avem drept punct de întîlnire restaurantul „Spicul de aur" unde grupul nostru e programat să ia prînzul. Atunci am zîmbit. Nu-mi închipuiam cum poți să te rătăcești într-o expoziție.

De la poarta principală, înaltă, masivă, pe arcuri și cu coloane bogat ornamentate, deasupra căreia un tractorist și o colhoznică împietriți în bronz ridică voioși spre soare un bogat snop de grîu, am trecut în grabă prin cele 9 săli ale Pavilionului Principal, cu multe tablouri, cu grafice arătînd creșterea producției la grîu, porumb, carne, lînă prefabricate, minereu, oțel, mașini, construcții.

Cu 40 de ani în urmă au fost date primele decrete ale puterii sovietice ale căror fotocopii le vedem aici: Decretul asupra păcii și asupra pămîntului. Iată printre alte tablouri și grafice, o hartă dedicată planului leninist de electrificare a Rusiei.

Graficele ne arată că în primele patru cincinale agricultura a primit 1.375.000 tractoare. În cel de al șaselea cincinal va primi cu 275.000 mai multe decît în primele patru la un loc. Trecem în alte săli, cu alte hărți, alte grafice suind mereu indicii realizărilor:

În doi ani au fost desțelenite 33.000.000 ha. pămînturi virgine și nefolosite. A crescut numărul institutelor de învățămînt, al bibliotecilor, al caselor de cultură.

Cifrele sînt bune pentru cei de acasă, de departe, care nu au fericirea de a vizita Uniunea Sovietică. Acum noi trecem în grabă pe lîngă cifre ca și pe lîngă movilele și sacii cu gurile larg desfăcute, unde se răsfață boabele dolofane ale grîului și secarei, triunghiurile cu vîrfurile ascuțite și albe ale grăunțelor de porumb sau prundișul negru al dinților de floarea-soarelui. Trecem și pe lîngă rafturi cu mere, care ne îmbată cu mireasma lor... Am depășit numeroasele grupuri oprite în fața diferitelor tablouri ce consemnează uriașul avînt al întregii economii sovietice după al XX-lea congres al P.C.U.S.

Și deodată, ca printr-o vrajă, expoziția, aceea pe care mi-o închipuiam eu, a dispărut. Drept în fața noastră, o fîntînă țîșnitoare, cu trei rînduri suprapuse de petale aurite își trimite pînzele de apă în bazinul larg ce foșnește asemeni unui codru imens. Jur-împrejur statuiete de o execuție desăvîrșită înfățișează republicile sub chipul unor femei în costume naționale... și o feerie de culori în care albastrul și aurul predomină. Este „Fîntîna prieteniei popoarelor U.R.S.S." care după cum ne spune ghidul trebuie văzută numaidecît și noaptea, cînd miile de lumini și reflectoare ce o înconjoară prefac apele într-un șuvoi de nestemate. Am sta aici ore întregi să urmărim jocul săgeților de apă, dar acum ne grăbește călăuza. Nu trebuie să uităm că Expoziția ocupă o suprafață de peste 200 hectare, că pe acest teren se află mai mult de 300 de clădiri și construcții și că, pentru a trece pe la toate ar trebui să străbatem un drum mai lung de 60 km.

Călăuza ne arată în colțul din stînga, pe fațada unui pavilion, o inscripție: R.S.S. Moldovenească. Pornim într-acolo. Încă de la intrare ne întîmpină un miros puternic de fructe: mere, pere, piersici, struguri. Și în timp ce responsabilul pavilionului ne explica într-o limbă moldovenească moale, plăcută, noi mîngîiam cu privirile coșurile cu mere aurii, perele întorcînd spre noi obraze aprinse și piersicile pe care cu greu le recunoaștem alături de niște mere la fel de mari și de roșii.

— R.S.S. Moldovenească este astăzi o republică în plin progres, se aude vocea călăuzei moldovene, în timp ce cu un bețișor arată pe niște hărți locul celor 40 mari fabrici și uzine nou construite și graficul cu creșterea producției industriale.

— În raionul Rezina — ne dă amănunte ghidul pavilionului — colhozul „Poruncile lui Ilici" a strîns de pe o suprafață de 870 hectare cîte 6.300 kg. de porumb boabe la hectar... Producția de lapte s-a mărit în 1955 de peste două ori față de 1953, iar în 1956 și 1957 ea este în continuă creștere.

Între timp, grupul nostru s-a resfirat. Cînd ieșim, mai sîntem doar zece excursioniști. Ceilalți au dispărut, înghițiți de masa aceasta de oameni ce tălăzuiește în piață. Ni se spune că tovarășii noștri s-au îndreptat spre pavilionul R.S.S. Uzbecă. Este exact de partea cealaltă a pieții, aproape de clădirile expoziției R.S.F.S. Rusă și Siberiei.

Fațada pavilionului în care intrăm acum înfățișează niște stăvilare uriașe peste care se revarsă necurmat o pînză de apă curată și răcoroasă. Abia înăuntru cînd luăm cunoștință cu dezvoltarea republicii ne lămurim asupra acestei originale și interesante prezentări. Uzbekistanul ocupă primul loc în Uniunea Sovietică în ceea ce privește producția de bumbac. Clima uscată a fost biruită printr-o muncă uriașă. Peste 800 de sisteme de irigație, cu canale în lungime de peste 160 de mii de km. prin care trec mai mult de 28 miliarde metri cubi de apă fac dintr-un teren arid o grădină înfloritoare. Creșterea vitelor, și în special a vestitelor oi caracul este a doua mare bogăție a țării pe care ne-o relevă expoziția.

Trecem de la un stand la altul, ascultăm vorba localnicilor care parcă se sfătuiesc cu celelalte grupuri de vizitatori sovietici. Nu degeaba e numită Expoziția „Școala experienței înaintate". Aici vin fruntași în producție din toate regiunile și fac schimb de experiență.

Dar... am rămas singur. În jurul meu e o forfotă neîntreruptă, o înflorire de costume naționale în toate culorile, din toate regiunile și ținuturile. Chiar dacă n-aș face decît să stau pe una din bănci și să privesc această perindare neîntreruptă de ucraineni, ruși, turcmeni, cazaci, siberieni, mongoli, estonieni, georgieni, în grupuri sau singuratici, și încă ar fi destul pentru a-mi simți sufletul plin de bucuria marii prietenii care leagă popoarele Uniunii Sovietice. Dar se apropie ora hotărîtă pentru întîlnirea la „Spicul de aur". Ce să fac? Pot să dau ochii cu tovarășii mei cînd n-am trecut decît prin două pavilioane din cele 300, cînd n-am străbătut nici șase din cei șaizeci de kilometri? Nu, la naiba prînzul. Pentru noi, turiștii, la Moscova zilele sînt prea scurte ca să mai încapă în ele și asemenea preocupări. Înainte, către Expoziția industrială.

VINICIU GAFIȚA

NECESITATEA ȘI IMPORTANȚA

planului de producție pentru unitățile AGRICOLE COOPERATISTE

(Urmare din pag. 1 a)

podării la care se adaogă și un foarte mare număr de întovărășiri din absolut toate regiunile țării consideră planul de producție doar ca suma planurilor operative întocmite pentru campaniile agricole, lucru care e profund greșit. Planurile de campanie izvorăsc, ce-i drept, din planul anual de producție dar ele nu-l pot înlocui pe acesta din urmă care trebuie să fie o oglindă a dezvoltării multilaterale a fiecărei unități.

Este foarte important ca planul de producție să fie mobilizator. Aceasta înseamnă că cifrele de plan trebuie alese la posibilitățile maxime ale fiecărei unități.

Multe gospodării colective din regiunile Suceava și Bacău au obținut la hectar producții de grîu care întrec cu peste 1.000 de kg producția planificată. Acest lucru arată că planul gospodăriilor a cuprins producții ce puteau fi depășite cu ușurință. Un asemenea plan nu mobilizează toate forțele gospodăriilor pentru îndeplinirea lui.

Trebuie spus că sînt unități care întocmesc planuri ce nu respectă specificul producției agricole, ele fiind copia planurilor din întreprinderi industriale sau instituții. Așa de pildă, din unele planuri nu reiese că în agricultură pămîntul este principalul mijloc de producție. Altele nu oglindesc cum trebuie caracterul sezonier al producției agricole vegetale și durata diferită a vegetației fiecărei culturi, fapt ce duce la folosirea neraționată a brațelor de muncă.

Una din lipsurile importante ale planului de producție constă în nerespectarea corelației dintre producția vegetală și animală, lucru deosebit de păgubitor. Acea parte a producției vegetale care nu e consumată direct de către oameni capătă o valoare care nerentabilă. Deși planul de producție este un întreg inseparabil, foarte adesea între diferitele lui capitole nu există corelația corespunzătoare.

Gospodăria colectivă din Plopșoru, raionul Giurgiu, de exemplu, a prevăzut în planul pe anul acesta sporirea numărului de animale uitînd însă să treacă în plan și asigurarea furajelor și adăposturilor necesare. Gospodăria colectivă din Pricaz, raionul Orăștie, dimpotrivă, a prevăzut în planul de anul trecut creșterea bazei furajere, dar nu și a numărului de animale. Executînd planul s-au trezit spre sfîrșitul anului că au mai mult nutreț decît le trebuie. Nutrețul a fost vîndut. Dacă cu acest nutreț ar fi hrănit un număr de animale în plus, veniturile gospodăriei și, implicit, ale colectiviștilor ar fi crescut. Gospodăria s-a încăpățînat însă să respecte planul așa cum fusese întocmit deși el era evident greșit prin neconcordanța dintre baza furajeră și numărul de animale.

Spre deosebire de alte ramuri economice în agricultură acționează factori ce scapă deocamdată puterii omului. Datorită deci unor cauze cu adevărat obiective se poate întîmpla uneori ca și cel mai bun plan să nu poată fi îndeplinit, producîndu-se disproporții între ramuri ce se condiționează (bază furajeră — animale). Atunci cînd planul se dovedește greșit (exemplul de mai înainte al gospodăriei din Pricaz) planul trebuie corectat pe parcurs, stabilindu-se proporții noi.

Mai e necesar să adaug că planurile de producție trebuie întocmite la fața locului de consiliul de conducere, împreună cu brigadierii, socotitorul, șefii de fermă și de echipe, cei mai buni colectiviști. Partea care cuprinde modul de folosință a terenului să fie făcută împreună cu un inginer sau tehnician agronom care cunoaște bine gospodăria. La nevoie se poate cere și ajutorul altor specialiști. Planul trebuie să urmărească pe lîngă dezvoltarea multilaterală și specializarea gospodăriilor colective, cooperativelor, întovărășirilor, potrivit condițiilor specifice fiecăreia. Specializarea va urmări în primul rînd creșterea rentabilității.

Din cele spuse pînă aici, reiese că la întocmirea planului unitățile agricole cooperatiste au datoria să țină seama de întregul complex de factori care acționează asupra producției. Să presupunem că s-a ținut seama de complexul de factori și s-a creat un plan bun, atît de bun încît nu mai e nevoie să se aducă vreo modificare pe parcurs. Înseamnă aceasta că munca de planificare s-a terminat? Nicidecum. Trebuie organizată îndeplinirea planului, organizat controlul executării lui. Înainte de a încheia vreau să precizez: controlul îndeplinirii este tot atît de important ca și întocmirea planului. Adunarea generală este principalul organ de control. În multe din gospodăriile colective controlul se face cam odată la 3 luni cu ocazia dărilor de seamă trimestriale.

Se înțelege ușor că un asemenea control care se exercită atît de rar nu-i decît în parte eficace. Controlul îndeplinirii planului trebuie să se exercite permanent de către reprezentanții aleși de colectiviști, de către comisia de revizie. Cele cîteva rînduri scrise aici nu epuizează ci doar ridică problema controlului. Acestui element principal al muncii de planificare ziarul îi va acorda, presupun, importanța pe care o are și va constitui, cred, subiectul unuia din materialele ce și le propune să le publice.

ANUNȚ

„Combinatul Interraional de Ind. Locală „CRIȘUL" oferă spre vînzare, fără repartiție, humă spălată de calitate bună.

De asemenea, execută la comandă căruțe țărănești. Combinatul angajează de urgență muncitori calificați, tîmplari de mobilă și binale. Cei interesați se vor adresa Combinatului Interraional de Ind. Locală „CRIȘUL", Chișineu-Criș, regiunea Oradea, Str. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 139".

Cronica evenimentelor externe

POPORUL ROMÎN

sprijină cauza dreaptă a Siriei

În lupta curajoasă pe care o duce pentru apărarea independenței și suveranității sale, împotriva amestecului unor puteri străine în treburile sale interne, Siria nu este singură. Alături de ea se află toate țările iubitoare de pace, între care și țara noastră. Simpatia profundă cu care poporul romîn privește lupta dreaptă a Siriei este exprimată pe deplin în comunicarea pe care ministrul R.P.R. la Damasc a făcut-o la 26 octombrie din însărcinarea guvernului romîn, ministrului Afacerilor Externe al Siriei, Khalil Kallas.

Interesată în menținerea și apărarea păcii în Orientul Apropiat și Mijlociu țara noastră, alături de celelalte state socialiste, sprijină lupta curajoasă a poporului sirian și a celorlalte țări arabe pentru independență și suveranitate, pentru demascarea pregătirilor de agresiune și zădărnicirea lor.

Se știe că încordarea de la frontiera Siriei face parte din complotul de mari proporții urzit de forțele imperialiste războinice împotriva popoarelor arabe. Nemulțumite de faptul că aceste țări au pornit pe calea unei dezvoltări independente și că vor să se bucure singure de propriile lor bogății, puterile colonialiste recurg la orice pentru a-și menține pozițiile, pe cale de pierdere din Orientul Apropiat. Presiunile, intimidările, acțiunile agresive chiar, au fost folosite din plin. Cînd toate aceste mijloace s-au dovedit totuși nefolositoare, cercurile agresive din S.U.A. s-au gîndit să treacă la un atac direct împotriva Siriei. S-au organizat incidente provocatoare la frontierele Siriei, iar Turciei, Israelului și altor țări vecine cu Siria li s-au livrat mari cantități de armament american. Flota a 6-a a început să patruleze în apropierea țărmului sirian etc.

Dar poporul sirian și-a afirmat cu tărie hotărîrea de a nu ceda șantajului imperialist și de a lupta pentru cauza sa dreaptă. Țările iubitoare de pace i s-au alăturat. Uniunea Sovietică care militează consecvent pentru cauza păcii și-a spus cuvîntul său răspicat, arătînd că dacă Siria va fi atacată nu va rămîne deoparte. În același timp a făcut propuneri concrete pentru lichidarea încordării în această parte a lumii.

La rîndul său poporul romîn, iubitor de pace, a subliniat o dată mai mult prin comunicarea făcută guvernului sirian că va participa la toate acțiunile organizate în conformitate cu Carta O.N.U. pentru împiedecarea agresiunii ca și pentru ajutorarea victimei unei eventuale agresiuni. El va sprijini toate măsurile pentru crearea unei atmosfere favorabile stabilirii acelor elemente de politică sănătoasă, care se bazează pe dreptul popoarelor din Orientul Apropiat la o viață liberă, independentă și îmbelșugată.

De pretutindeni

● La 25 octombrie s-au terminat la Washington tratativele, care au durat trei zile, dintre Macmillan, primul ministru al Marii Britanii, și președintele Eisenhower.

Comunicatul publicat la încheierea tratativelor este consacrat în întregime problemelor militare, alianțelor agresive — pactul nord-atlantic, pactul de la Bagdad — fiind considerate ca o chezășie a „progresului și securității țărilor occidentale". Din comunicat mai rezultă că S.U.A. și Anglia vor împinge celelalte țări membre ale N.A.T.O. pe calea intensificării cursei înarmărilor. Se desprinde clar de asemenea faptul că S.U.A. și Anglia nu intenționează să ajungă la un acord cu privire la dezarmare și nici cu privire la interzicerea armei nucleare și termonucleare. Toate aceste probleme militare vor fi ridicate la conferința din decembrie a Consiliului blocului nord-atlantic. În sfîrșit din comunicat rezulta că S.U.A. și Anglia vor sprijini și pe viitor actuala politică a Turciei împotriva Siriei.

● La 27 octombrie ora 6, satelitul artificial înconjurase de acum de 333 ori globul pămîntesc, parcurgînd un drum de peste 14.452.000 km.

Postul de radio al satelitului epuizîndu-și rezervele de energie electrică a încetat să funcționeze. Savanții vor face acum observații optice pentru măsurarea orbitei satelitului și rachetei purtătoare.

● Între 26 și 31 decembrie 1957, la Cairo se va ține Conferința de solidaritate a țărilor Asiei și Africii. Comitetul de pregătire a conferinței, a cărui ședință a avut loc de curînd la Cairo, a stabilit ordinea de zi care va cuprinde 5 puncte între care: situația internațională actuală, războiul din Algeria, discriminarea rasială, dezvoltarea schimburilor culturale și colaborării economice între țările Africii și Asiei, imperialismul și sprijinirea drepturilor popoarelor la independență și suveranitate.

● Într-o singură zi — la 14 octombrie — cantitatea de ploaie căzută asupra orașului Valencia (Spania) a echivalat cu cea care cade în mod obișnuit în 2 ani. Inundațiile au produs pagube e[illegible] și zeci de morți. Se evaluează la [illegible] 30 de tone greutatea stratului de noroi care acoperă mai bine de jumătate din Valencia.

„TIMP FRUMOS ARTIFICIAL"

Pentru cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, un grup de colaboratori ai Observatorului central de aerologie din Moscova pregătește o frumoasă surpriză locuitorilor capitalei Uniunii Sovietice. Manifestația din această zi se va desfășura pe un „timp frumos artificial".

După cum se comunică, un asemenea „timp frumos artificial" a mai fost creat la 7 Noiembrie 1952, cu prilejul parăzii militare. În acea zi, cerul era înnourat, însă cu puțin timp înainte de începerea defilării norii au început să se împrăștie și soarele să strălucească.

Ce se întîmplase? Cu cîteva ore înainte, cinci avioane s-au înălțat în aer și au aruncat deasupra norilor zăpadă carbonică, făcînd astfel ca ploaia să cadă cu 30 km mai departe de Moscova.

Același procedeu a fost utilizat și la 27 iulie a.c., cu prilejul deschiderii Festivalului Mondial al Tineretului.

Pregătiri pentru meciul de fotbal cu Grecia

Loturile A și B de fotbal au susținut duminică meciuri de verificare la Sofia și București

La București lotul B al țării noastre jucînd în compania echipei Slavia din Sofia (fostă Udarnik) a oferit un spectacol fotbalistic care nu a satisfăcut pe cei 20.000 de spectatori veniți să vadă pe selecționabilii noștri la un examen hotărîtor. În special în prima repriză aceste lipsuri au fost mai ușor de observat. Fără a ne da prea multe satisfacții apărarea noastră a făcut un joc destul de atent — misiunea i-a fost ajutată și de faptul că înaintașii echipei Slavia au tras neprecis la poartă, ratînd ocazii favorabile. În schimb, înaintarea noastră nu s-a găsit de fel, chiar dacă în minutul 44 o centrare a lui Oaidă l-a aflat pe Constantin singur cu portarul bulgar care n-a mai putut interveni. Cei doi interi Rădulescu și Gabor nu s-au încadrat în jocul lui Constantin, au fost total neinspirați, n-au reușit nici un moment să reprezinte un pericol pentru apărătorii bulgari și în afară de aceasta au irosit numeroase baloane. Schimbările efectuate în repriza a doua (au fost introduși Girleanu și Suru pe extreme) au dat mai multă combativitate atacului și un plus de claritate în acțiuni. Din păcate, interii au continuat și în această repriză jocul lor defectuos, lent și ineficace.

Scorul a fost egalat tot de Constantin în minutul 80 dintr-o pasă primită de la Girleanu.

Pentru antrenori, jocul de ieri al lotului nostru secund trebuie să fie un prilej de serioase învățăminte și mai ales trebuie să le inspire unele măsuri imediate în special în ceea ce privește interii. Sîntem de acord că alcătuirea primei reprezentative dă mult de furcă antrenorilor și comisiei de fotbal. Totuși ei au datoria să alcătuiască o reprezentativă secundă care să reprezinte cu cinste fotbalul romînesc în capitala Greciei.

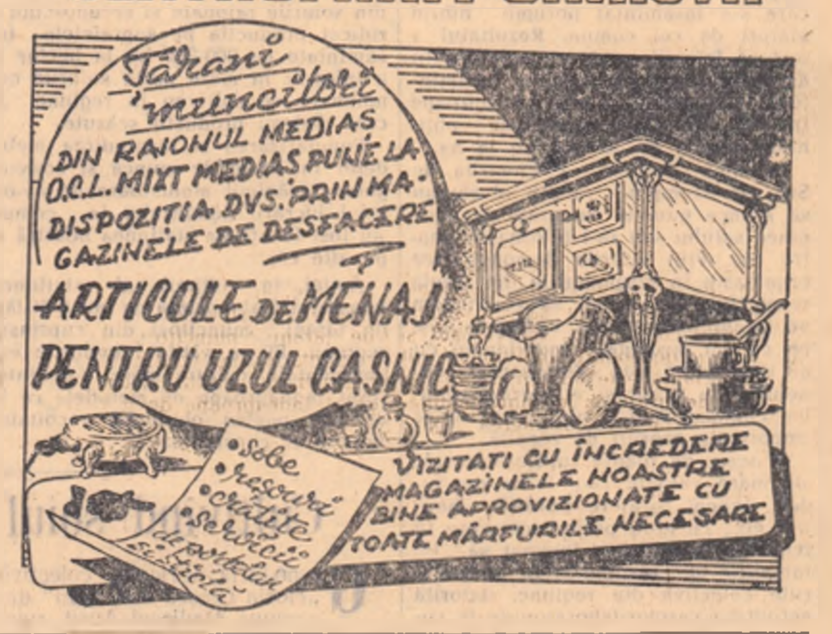
★

Meciul de verificare de la Sofia al lotului nostru reprezentativ n-a avut nici el darul să-i liniștească pe antrenori și pe iubitorii de fotbal. Astfel înaintarea a jucat din nou departe de valoarea ei, Alexandrescu fiind cel mai slab jucător din atac, iar apărarea nu a dat randamentul scontat deoarece Brînzei și Cârleaș nu se aflau în cea mai bună formă. Meciul de la Sofia a mai scos în evidență slaba legătură dintre compartimente și ineficacitatea liniei noastre de atac. În schimb halfii Bone și Călinoiu au jucat excelent.

Să sperăm că pînă duminică lipsurile semnalate în actuala formație vor fi [illegible].

L. C.

TIMPUL PROBABIL

pentru zilele de 30, 31 oct. și 1 noemb.

În țară vremea se va menține călduroasă cu cerul mai mult senin. Înnourări trecătoare și ploi locale se vor produce în Ardeal la sfîrșitul intervalului. Vînt în general slab. Temperatura va crește ușor. Minimele vor oscila între 2—10 grade, iar maximele între 16—22 de grade.

Dimineața ceață locală. Temperatura solului în creștere ușoară în stratul pînă la 10 cm. și staționară sub 10 cm. Umezeala solului în general va scădea ușor și numai local în părțile apusene va fi staționară.

Brumă locală în nordul Ardealului și Moldovei.

Din R. P. Polonă

Cooperativa din Durag

Este ceva firesc ca atunci cînd vizitezi o țară străină să privești totul prin prizma unei comparații cu stările de lucruri de-acasă atît în ceea ce privește succesele, cît și în ceea ce privește unele neajunsuri.

Cu prilejul călătoriei mele în Romînia am vizitat printre altele și gospodăria agricolă colectivă „Filimon Sîrbu" din raionul Negru Vodă, regiunea Constanța. Chipurile surîzătoare ale colectiviștilor, entuziasmul lor, sîrguința cu care se străduiesc să-și ducă gospodăria comună la propășire m-au făcut să-mi aduc fără să vreau aminte de cooperativa agricolă din Durag, situată în partea de miază-noapte a Poloniei, și anume în voevodatul Olsztyn.

N-am de gînd, firește, să fac aici o comparație a succeselor pe tărîm economic. Lucrul acesta ar fi cu neputință de făcut, deoarece gospodăria colectivă „Filimon Sîrbu" își sărbătorește acum cea de-a șaptea aniversare și este o „gospodărie milionară", pe cîtă vreme cooperativa din Durag nu e decît un „nou născut", în vîrstă abia de cîteva luni.

M-am hotărît însă să scriu despre cooperativa agricolă din Durag cel puțin pentru motivul că această gospodărie a luat ființă pe baze cu totul deosebite de condițiile în care s-au organizat alte cooperative agricole, ea prezentînd la noi în țară un fel de încercare, un fel de experiență.

De la bun început trebuie să fac o mică digresiune, arătînd că în anii din urmă s-a observat în Polonia o „fugă" a oamenilor de la sate către orașe, fenomen necunoscut înainte. Mulți agricultori buni și încercați au întors spatele „muncii murdare de pe ogoare" și s-au instalat prin birouri, în munci ce nu aveau nimic comun cu cunoștințele lor. Faptul acesta a avut o anumită înrîurire, dăunînd multor gospodării sătești, lăsate în voia soartei.

Așa stînd lucrurile, e lesne de înțeles că atunci cînd viitorii cooperatori din Durag au părăsit pe neașteptate și în chip demonstrativ orașul Skarzysko, mulți au socotit această acțiune ca ceva anormal. Aceasta cu atît mai mult, cu cît cei în cauză deținuseră în județ posturi bune și trăiau bine.

Ce i-a îndemnat să se întoarcă la țară? Înainte de toate, așa cum mărturisesc ei înșiși, starea îngrijorătoare a agriculturii, recoltele la hectar scăzute în multe locuri și, în sfîrșit, schimbarea survenită în politica agrară. Hotărîndu-se să se întoarcă la munca pămîntului, oameni ca Banys, Novak, Mysial și alții înțelegeau să nu mai muncească fiecare de unul singur, ci în colectiv, văzînd în cooperație calea spre înfăptuirea proiectelor lor.

Așa se face că în primăvara acestui an, la Oficiul agricol voevodal din Olsztyn s-a prezentat o delegație din Skarzysko, cerînd să plece la Durag. După îndelungi discuții și deliberări, s-a hotărît să se atribuie respectivilor 100 de hectare din gospodăria agricolă de stat de-aici. La sfîrșitul lunii mai ei au luat în primire pămînturile atribuite.

În vremea aceasta pe ogoarele vecine grînele se înălțaseră binișor și cartofii dădeau să răsară. Cooperatorii noștri au apucat să însămînțeze abia cîteva hectare cu ovăz. Dar oamenii aceștia hotărîți și muncitori au primit la timp ajutor din partea stațiunii de mașini și tractoare situate în apropiere. Atunci au pus cartofi și au rînduit cum se cuvine gospodăria...

Cooperatorii din Durag au planuri mari și frumoase, ce se cuvine să fie încurajate. Preocuparea lor cea mai de seamă o constituie casele de locuit, de care cam duc lipsă. În acest scop se vor construi aici case cu mai multe apartamente, case confortabile, prevăzute cu baie și alte cele. Cooperatorii vor crește cel puțin 100 de vaci de lapte, vor crește păsări și vor face în iazurile din apropiere crescătorii de pești și de lutri. De asemenea ei se vor ocupa cu prelucrarea fructelor din livada pe care au primit-o.

Se pune firește întrebarea dacă după rezultatele obținute pînă în prezent este de așteptat să se realizeze toate aceste proiecte? Fără îndoială că da. Stînd de vorbă nu de mult cu tov. Banys, președintele cooperativei agricole din Durag, acesta mi-a descris amănunțit succesele însemnate obținute de cooperatori în răstimp de numai cîteva luni. Plantațiile de roșii au dat rod bun și venituri mari. Varza s-a făcut cu adevărat uriașă. E drept însă că succese adevărate se pot aștepta abia în anul viitor.

Vorbind despre cooperativa din Durag, se cuvine să amintesc de statutul ei, care subliniază că toată munca cooperatorilor se bazează pe sîrguința lor neostenită și pe cinstea lor desăvîrșită. În practică aceasta se înfățișează în felul următor: orice clipă liberă a fiecărui membru apt de muncă trebuie să fie folosită din plin pentru binele tuturor. Pămîntul inventarul viu și cel mort — toate acestea aparțin cooperativei. Fiecare membru se folosește de toate aceste bunuri atît cît are el nevoie.

Ar putea poate bănui unii că acest sistem riscă să distrugă pînă la urmă toată gospodăria. Cooperatorii din Durag însă așa anume concep și procedează. Experiența lor a trecut cu succes primul examen și a dovedit pînă în prezent că concepția lor este justă. Pînă acum nu s-a observat nici o neînțelegere nici o manifestare de lenevie sau vreo intenție de procopseală pe seama avutului obștesc. Putem nădăjdui pe deplin temei că cooperatorii din Durag vor trece și celelalte examene și peste un an își vor descrie ei înșiși succesele în ziarul „Agricultura Nouă".

MARIA BIJAK
redactor la revista „Nowa Wieś"
din R. P. Polonă

Vedere din gospodăria cooperativei agricole din Durag.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.00.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".